

Садржај

1	1. круг квалификација	3
	Задатак: Средња брзина	3
	Задатак: Атлетичари	4
	Задатак: Гпс	6
	Задатак: Најуспешнија партија	9
	Задатак: Имена презимена	12
	Задатак: Куповина скија	14
	Задатак: Такси промо-код	19
	Задатак: Број сугласника	20
	Задатак: Пресек интервала	21
	Задатак: Најдужи подниз са 3 парна броја	23
	Задатак: Програмски језици	24
	Задатак: Наелектрисање	28
	Задатак: ПИН апликације од ПИН-а телефона	30
	Задатак: Број јаких лозинки	32
	Задатак: Чудна осмосмерка	33
	Задатак: Астроном	36
2	2. круг квалификација	39
	Задатак: Куповина прибора	39
	Задатак: Померање часовника	40
	Задатак: Три на три	41
	Задатак: Рођендански поклон	42
	Задатак: Учешљавање аутомобила	43
	Задатак: Пласман	45
	Задатак: Потребан број петица	46
	Задатак: Зиплајн	47
	Задатак: Харсхад бројеви 3	49
	Задатак: Паковање кутија	52
	Задатак: Скочко број	54
	Задатак: Робот	55
	Задатак: Авионске карте	57
	Задатак: Палиндромски упити	61

Глава 1

1. круг квалификација

Задатак: Средња брзина

Аутор: Филип Марић

Тело је први део пута прешло крећући се равномерно, једном брзином, а други део пута такође равномерно, крећући се неком другом брзином напиши програм који одређује средњу брзину овог кретања.

Напомена: средња брзина се израчунава тако што се укупан пређени пут подели са укупним протеклим временом.

Опис улаза

Са стандардног улаза се учитава цео број s_1 , затим цео број t_1 , затим цео број s_2 и цео број t_2 (сваки број је у посебном реду). Вредности s_1 и s_2 представљају број метара које је возило прешло у првом и у другом делу пута. Бројеви t_1 и t_2 представљају број секунди које је тело провело крећући се у првом и у другом делу пута.

Опис излаза

На стандардни излаз исписати средњу брзину у метрима у секунди.

Пример 1

Улаз	Излаз	Објашњење
4	2	
2		
8		
4		

$$v_{sr} = \frac{s_1 + s_2}{t_1 + t_2} = \frac{4 + 8}{2 + 4} = \frac{12}{6} = 2$$

Пример 2

Улаз	Излаз	Објашњење
50	8.5	
8		
35		
2		

$$v_{sr} = \frac{s_1 + s_2}{t_1 + t_2} = \frac{50 + 35}{8 + 2} = \frac{85}{10} = 8.5$$

Решење

Улазне податке ћемо учитати у 4 променљиве (s_1 , t_1 , s_2 и t_2). Затим ћемо применом формуле израчунати средњу брзину. На крају ћемо ту средњу брзину и исписати.

```
#include <iostream>

using namespace std;

int main() {
    int s1, s2, t1, t2;
    cin >> s1 >> t1 >> s2 >> t2;
    double vsr = (double)(s1 + s2) / (double)(t1 + t2);
    cout << vsr << endl;
    return 0;
}
```

Задатак: Атлетичари

Аутор: Филип Марић

У зависности од трка које трче, атлетичаре делимо на краткопругаше, средњепругаше и дугопругаше. Краткопругаша (или спринтери) трче трке дужине највише 400 метара, средњепругаша трче дуже трке од њих, али највише дужине једне миље, док дугопругаша трче трке дуже од тога. Написати програм којим се на основу дужине трке у којој атлетичар учествује одређује категорију којој он припада.

Опис улаза

Дужина трке у метрима - цео број од 60 до 42195.

Опис излаза

На стандардни излаз исписати једну од следећих речи: *kratko*, *srednje*, *dugo*.

Пример 1		Пример 2	
Улаз	Изназ	Улаз	Изназ
400	kratko	1500	srednje

Решење

Из формулације задатка произилази да имамо три категорије, које су одређене следећим интервалима:

- ако дужина у метрима припадају интервалу $[60, 400]$, тркач је краткопругаш;
- ако дужина у метрима припада интервалу $(400, 1609]$, тркач је средњепругаш (једна миља има 1609 метара);
- ако дужина у метрима припада интервалу $(1609, 42195]$, тркач је дугопругаш.

Одавде произилази код са три међусобно независна услова, којима се у произвољном редоследу проверава припадност температуре једном од три интервала $[60, 400]$, $(400, 1609]$ и $(1609, 42195]$. Пошто знамо да је унеги број метара увек у интервалу $[60, 42195]$, довољно је испитивати припадност интервалима $(-\infty, 400]$, $(400, 1609]$ и $(1609, +\infty)$.

```

#include <iostream>
using namespace std;

int main() {
    int m; // Duzina trke u metrima
    cin >> m;

    if (m <= 400)
        cout << "kratko" << endl;
    if (m > 400 && m <= 1609)
        cout << "srednje" << endl;
    if (m > 1609)
        cout << "dugo" << endl;

    return 0;
}

```

Међутим, до решења се може доћи и уз коришћење такозване *конструкције* else-if, следећим поступком:

- ако број метара није већи од 400, тркач је краткопругаш;
- у супротном (број метара јесте већи од 400): ако је број метара није већи од 1609 (припада другом интервалу), тркач је средњепругач;
- у супротном (број метара је већи од 1609), тркач је дугопругаш.

Овим се избегавају провере које нису заиста неопходне.

```

#include <iostream>
using namespace std;

int main() {
    int m; // Duzina trke u metrima
    cin >> m;

    if (m <= 400)
        cout << "kratko" << endl;
    else if (m <= 1609)
        cout << "srednje" << endl;
    else
        cout << "dugo" << endl;

    return 0;
}

```

Аналогно претходном решењу, можемо проверавати припадност броја метара идући здесна од интервала $(1609, \infty)$ наниже.

```

#include <iostream>
using namespace std;

int main() {
    int m; // Duzina trke u metrima

```

```

cin >> m;

if (m > 1609)
    cout << "dugo" << endl;
else if (m > 400)
    cout << "srednje" << endl;
else
    cout << "kratko" << endl;

return 0;
}

```

Задатак: ГПС

Аутор: Владимир Кузмановић

Перица је за рођендан добио паметни спортски сат који омуђава праћење кретања и пређеног растојања уз помоћ ГПС-а (глобални систем за позиционирање). Перица је отишао са школом на екскурзију са богатим културним програмом и жели да тестира свој нови сат. Током екскурзије ученици треба да посете n локација. Перица жели да премери укупно растојање које ће прећи уз помоћ свог новог сата и замолио нас је да напишемо програм који ће му у томе помоћи.

Опис улаза

У првој линији стандардног улаза се учитава природан број n , $1 \leq n \leq 10^6$, и затим у следећих $n + 1$ линија стандардног улаза се по један природан број који редом представљају растојања између две узастопне деонице пута. Растојање између две деонице је број у интервалу $[50, 250]$

Опис излаза

На стандардни излаз исписати један природан број који представља укупан пређени пут.

Пример

Улаз	Излаз
5	208
17	
25	
48	
37	
14	
67	

Решење

Основна идеја решења задатка може бити да прво прочитамо свих $n + 1$ реалних бројева у помоћни низ. Након што смо сачували бројеве у помоћном низу, потребно је да их све саберемо и тако одредимо укупни пређени пут.

Иако је идеја једноставна, задатак се на вишим нивоима такмичења не може у потпуности решити исправно на овај начин. Разлог зашто не може, најчешће се крије у постављеним границама за број n и временским и меморијским ограничењима програма. На пример, да је у услови задатка ограничење за број n било $1 \leq n \leq 10^9$, тада би нам за горњу границу вредности броја

n , тј. број 1000000000, било потребно приближно 3.8 гигабајта меморије за смештање свих 10^9 бројева, јер сваки цео број заузима 4 бајта у меморији. Поред огромне количине меморије, биће нам потребно и много више времена од дозвољених 2 секунде само за читавање тих бројева. Јасно је да са доступним ресурсима то не можемо да остваримо.

Са доступним меморијским ограничењем могли бисмо да прочитамо 15ак милиона целих бројева, што би био само мали подскуп могућих димензија улаза у проширеној верзији задатка. Дакле, потребно је да смислимо решење које неће користити помоћне низове, ако желимо у потпуности исправно да решимо задатак.

Напомена: На општинском нивоу такмичења се не гледа меморијска сложеност програма, али то што ученици могу да користе додатну количину меморије у својим решењима не значи да је то у потпуности исправно нити да то треба да раде. На нижим нивоима такмичења висока меморијска сложеност програма не доноси негативне поене, али то чини на вишим нивоима. Са тим у вези, ученици од старта треба да уче да је обазрива употреба ресурса у програму заправо срж такмичарског програмирања.

```
#include <iostream>
#include <vector>

using namespace std;

int main() {

    int n = 0;
    cin >> n;

    vector<int> rastojanja;
    for (int i = 1; i <= n + 1; i++) {
        int x;
        std::cin >> x;
        rastojanja.push_back(x);
    }

    int ukupno = 0;
    for (int i = 0; i < rastojanja.size(); i++) {
        ukupno += rastojanja[i];
    }

    cout << ukupno << endl;

    return 0;
}
```

Алтернатива првом решењу је да збир свих елемената низа израчунамо уграђеном функцијом. С обзиром да користимо помоћни низ, ни ово решење није у потпуности исправно.

```
#include <iostream>
#include <vector>
#include <numeric>
```

```

using namespace std;

int main() {

    int n = 0;
    cin >> n;

    vector<int> rastojanja;
    for (int i = 1; i <= n + 1; i++) {
        int x;
        std::cin >> x;
        rastojanja.push_back(x);
    }

    int ukupno = accumulate(rastojanja.begin(), rastojanja.end(), 0);

    cout << ukupno << endl;

    return 0;
}

```

Решење које је у потпуности исправно, користи инкременталност да би одредило збир елемената. Потребно је да током читавања истовремено рачунамо збир елемената. На тај начин постижемо да меморијска сложеност нашег програма буде константа, тј. да не зависи од броја n .

Инкременталност је лако уочити. Ако треба да израчунамо збир k бројева, довољно је да чувамо само збир претходних $k - 1$ бројева, али не и саме бројеве. Тада, тражени збир k бројева добијемо тако што познати збир $k - 1$ бројева увећамо за вредност k -тог броја.

У строго типизираним језику као што је Ц++ морамо да водимо рачуна о типовима које користимо. У нашем програму у најгорем случају можемо да учитамо 10^6 бројева који редом представљају растојање једне деонице. Једна деоница може имати највећу дужину од 250 мерних јединица. То значи да ако саберемо свих 10^6 најдужих деоница, укупан збир у најгорем случају може износити највише $250 * 10^6$ што се и даље може представити `int` типом у програмском језику Ц++. У случају да је збир у најгорем случају већи од 2.110^9 , морали бисмо да користимо неки шири тип података попут `long long`.

```

#include <iostream>

using namespace std;

int main() {

    int n = 0;
    cin >> n;

    int ukupno = 0;
    for (int i = 1; i <= n + 1; i++) {
        int x;
        cin >> x;
    }
}

```



```

    ukupno += x;
}

cout << ukupno << endl;

return 0;
}

```

Задатак: Најуспешнија партија

Аутор: Владимир Кузмановић

Перица се спрема за међународно такмичење у електронским спортовима и одлучио је да води статистику о броју поена које осваја након сваке партије своје омиљене игрице. Припреме за такмичење трају укупно n дана. С обзиром да Перица има и разне друге обавеза током дана, одлучио је да сваког дана игра тачно једну партију и да на крају сваке партије запише број освојених поена. Потребно је да напишемо програм који ће помоћи Перици да одреди редни број дана када је освојио највише поена. У случају да постоји више дана у којима је освојио максимални број поена, као резултат се узима последњи такав дан. *Напомена: Редни бројеви дана почињу од 1.*

Опис улаза

У првој линији стандардног улаза се учитава природан број n , $1 \leq n \leq 10^6$, и затим у следећих n линија стандардног улаза се по један природан број x_i , $1 \leq x_i \leq 10^9$, који редом представљају број освојених поена тога дана.

Опис излаза

На стандардни излаз исписати редни број последњег дана у којем је освојен највећи број поена.

Пример

Улаз	Излаз	Објашњење
10	8	Перица је освојио највише 400 поена и то 4., 6. и 8. дана. Према услову задатка треба да испишемо редни број последњег дана када је Перица освојио највише поена, па ће резултат бити 8.
250		
300		
180		
400		
260		
400		
380		
400		
370		
240		

Решење

Основна идеја решења задатка може бити да прво прочитамо свих $n+1$ реалних бројева у помоћни низ. Након што смо сачували бројеве у помоћном низу, потребно је да одредимо позицију последњег појављивања максимума.

Иако је идеја једноставна, задатак се на вишим нивоима такмичења не може у потпуности решити исправно на овај начин. Разлог зашто не може, најчешће се крије у постављеним границама за број n и временским и меморијским ограничењима програма. На пример, да је у услови задатка ограничење за број n било $1 \leq n \leq 10^9$, тада би нам за горњу границу вредности броја n , тј. број 1000000000, било потребно приближно 3.8 гигабајта меморије за смештање свих 10^9 бројева, јер сваки цео број заузима 4 бајта у меморији. Поред огромне количине меморије, биће нам потребно и много више времена од дозвољених 2 секунде само за учитавање тих бројева. Јасно је да са доступним ресурсима то не можемо да остваримо.

Са доступним меморијским ограничењем могли бисмо да учитамо 15ак милиона целих бројева, што би био само мали подскуп могућих димензија улаза у проширеној верзији задатка. Дакле, потребно је да смислимо решење које неће користити помоћне низове, ако желимо у потпуности исправно да решимо задатак.

Напомена: На општинском нивоу такмичења се не гледа меморијска сложеност програма, али то што ученици могу да користе додатну количину меморије у својим решењима не значи да је то у потпуности исправно нити да то треба да раде. На нижим нивоима такмичења висока меморијска сложеност програма не доноси негативне поене, али то чини на вишим нивоима. Са тим у вези, ученици од старта треба да уче да је обазрива употреба ресурса у програму заправо срж такмичарског програмирања.

```
#include <iostream>
#include <vector>

using namespace std;

int main() {

    int n;
    cin >> n;

    std::vector<int> poeni;
    for (int i = 0; i < n; i++) {
        int x;
        cin >> x;
        poeni.push_back(x);
    }

    int maxInd = 0;
    for (int i = 1; i < poeni.size(); i++) {
        if (poeni[i] >= poeni[maxInd]) {
            maxInd = i;
        }
    }

    cout << (maxInd + 1) << endl;

    return 0;
}
```

Алтернатива првом решењу је да позицију последњег појављивања максимума израчунамо угра-

ђеним функцијама. Иако су решења са уграђеним функцијама углавном кратка и елегантна, често се иза уграђених функција крије скривена временска сложеност. Наиме, уграђене функције су често ефикасније од онога што ми можемо да напишемо ако се ради о уобичајеним алгоритмима, али нису магично решење свих проблема, јер нису тако лако прилагодљиве различитим случајевима. Сложеност се крије управо у том прилагођавању програма ономе што нам нуде уграђене функције.

У програмском језику Ц++ постоји уграђена функција која може да одреди максимални елемент набројиве колекције (низ, вектор, ...) и постоји уграђена функција која може да одреди прво појављивање неког елемента x у набројивој колекцији. Обе функције се налазе у заглављу *algorithm*, део су *std* простора имена и редом се зову *max* и *find*. Међутим, не постоји уграђена функција која може истовремено да одреди максимални елемент и његову позицију у низу.

Због тога, морамо прво да одредимо максимални елемент колекције уз помоћ функције *max*, затим да одредимо његово прво појављивање полазећи од краја низа уз помоћ функције *find*. Обе функције нам као свој резултат враћају итераторе. Ово је место на којем се крије сложеност, јер ћемо описаним поступком два пута проћи кроз цео низ. У првом пролазу ћемо одредити максимум, а у другом његову позицију.

На крају, потребно је да одредимо разлику итератора уз помоћ функције *distance* и тиме редни број позиције на којој се максимум последњи пут јавља.

С обзиром да користимо помоћни низ, ни ово решење није у потпуности исправно. Поред тога, скривена сложеност је још једна замка коју треба да избегнемо.

```
#include <iostream>
#include <vector>
#include <algorithm>

using namespace std;

int main() {

    int n;
    cin >> n;

    std::vector<int> poeni;
    for (int i = 0; i < n; i++) {
        int x;
        cin >> x;
        poeni.push_back(x);
    }

    std::vector<int>::reverse_iterator maxElement = max_element(poeni.rbegin(), poeni.rend());
    std::vector<int>::reverse_iterator maxPos = find(poeni.rbegin(), poeni.rend(), *maxElement);
    int maxInd = distance(maxPos, poeni.rend()) - 1;

    cout << (maxInd + 1) << endl;

    return 0;
}
```

Решење које је у потпуности исправно, користи инкременталност да би одредило последњу позицију максимума. Потребно је да током читавања истовремено рачунамо позицију максимума. На тај начин постижемо да меморијска сложеност нашег програма буде константа, тј. да не зависи од броја n , као и одређивање резултата у тачно једном пролазу кроз читане бројеве.

Инкременталност је лако уочити. Ако треба да израчунамо максимум k бројева, довољно је да чувамо само максималну вредност претходних $k - 1$ бројева, али не и саме бројеве. Тада, тражену позицију максимума k бројева добијамо тако што упоредимо познати максимум $k - 1$ бројева са вредности k -тог броја и уколико је потребно ажурирамо раније упамћену позицију максимума.

```
#include <iostream>

using namespace std;

int main() {

    int n;
    cin >> n;

    int max = -1;
    int redniBroj = -1;
    for (int i = 1; i <= n; i++) {
        int x;
        cin >> x;
        if (x >= max) {
            max = x;
            redniBroj = i;
        }
    }

    cout << redniBroj << endl;

    return 0;
}
```

Задатак: Имена презимена

Аутор: Душан Појадић

У одељењу има n дечака и m девојчица. За потребе позоришне представе коју спремају у одељењу, потребно је изабрати једну девојчицу и једног дечака за главне улоге. Исписати све могуће парове које наставник може изабрати за главне улоге.

Опис улаза

У првом реду стандардног улаза се уносе бројеви n и m ($1 \leq n, m \leq 30$) раздвојени размаком. У n редова се налазе имена дечака. У наредних m редова налазе се имена девојчица. Свако име је једна реч која има највише 10 слова.

Опис излаза

На излаз исписати све могуће парове, сваки пар у посебном реду. У оквиру једног пара треба да се испише прво име дечака, па девојчице, а имена треба да буду раздвојена размаком. Парове исписати у произвољном редоследу.

Пример 1

Улаз	Излаз
2 3	nikola katarina
nikola	nikola saska
marko	nikola nevena
katarina	marko katarina
saska	marko saska
nevena	marko nevena

Пример 2

Улаз	Излаз
3 2	bosko dunja
bosko	bosko marija
boris	boris dunja
bosko	boris marija
dunja	bosko dunja
marija	bosko marija

Решење

Опис главног решења

Потребно је унети све дечаке и девојчице у два низа, а затим итерирати по њиховим елементима са две угњешдене петље: једна петља итеририра по дечацима, док ће друга по девојчицама. Овако састављен пар дечака и девојчице је потребно исписати.

```
#include <iostream>
#include <string>
#include <vector>

using namespace std;

int main() {

    int n, m;
    cin >> n >> m;
    cin.ignore();

    vector<string> decaci(n);
    vector<string> devojcice(m);

    for(int i = 0; i < n; i++)
        getline(cin, decaci[i]);

    for(int j = 0; j < m; j++)
        getline(cin, devojcice[j]);

    for(int i = 0; i < n; i++)
        for(int j = 0; j < m; j++)
            cout << decaci[i] << " " << devojcice[j] << endl;

    return 0;
}
```

Задатак: Куповина скија

Аутор: Душан Појагић

Дуња је наградној игри освојила ваучер од k динара за куповину у једној познатој радњи спортске опреме. Она је одлучила да га искористи како би себи купила нове скије и нове панцерице (ципеле за скијање). У понуди је n врста скија и m врста панцерица и за сваку врсту се зна цена за један пар. Дуња не жели да плаћа додатно у односу на оно што има на ваучеру, али такође не би волела да јој пропадне превише новца са ваучера. Зато је замолила вас да за њу изаберете један пар скија и један пар панцерица тако да укупна цена не пређе k , али да искористи што више новца са ваучера (тј. да цена буде што приближнија k).

Опис улаза

У првом реду стандардног улаза се уносе три броја k ($1000 \leq k \leq 10^9$), n и m ($1 \leq n, m \leq 10^5$). У наредних n редова се уноси по један природан број s_i ($1 \leq s_i \leq 10^9$) који представља цену i -тог пара скија. У наредних m редова се уноси по један природан број p_i ($1 \leq p_i \leq 10^9$) који представља цену i -тог пара панцерица.

Гарантује се да ће Дуња моћи да купи барем један пар скија и један пар панцерица.

Додатна ограничења

Тест примери су подељени у групе, тј. подзадатке:

- у тест примерима вредним 10 поена додатно важи $s_i, p_i \leq 100$
- у тест примерима вредним 40 поена додатно важи $n, m \leq 10^3$
- у тест примерима вредним 50 поена нема додатних ограничења

Опис излаза

У једином реду стандардног излаза исписати један број који представља колико ће Дуњи остати новца на ваучеру после куповине.

Пример 1

Улаз	Изназ	Објашњење
35000 3 2	3700	Могуће комбинације цена за пар скија и панцерица су $22500+14000=36500$, $22500+7000=29500$, $17300+14000=31300$, $17300+7000=24300$, 17300 , $5000+14000=19000$ и $5000+7000=12000$ динара. Дакле, Дуњи се највише исплати да купи скије и панцерице за 31300 динара јер је то највећи број за који не мора да додаје новац (тј. довољан јој је само ваучер). Дуњи пропада $35000-31300=3700$ динара.
22500		
17300		
5000		
14000		
7000		

Пример 2

Улаз	Изназ	Објашњење
20000 3 3	0	Дуњи се највише исплати да купи скије за 12000 и панцерице за 8000. Дакле укупно ће платити 20000 динара што је и вредност ваучера, па пропада 0 динара.
16000		
12000		
3800		
8000		
3000		
5000		

Решење

Решење бирањем најскупљих скија и панцерица

У првом подзадатку који доноси 10 поена су све цене мање од 100 одакле се може закључити да ће цена скија и панцерица бити највише 200 динара, што је сигурно мање од буџета (буџет је по тексту задатка сигурно макар 1000 динара). Дакле бирамо најскупље панцерице и најскупље скије.

```
#include <iostream>
#include <vector>
#include <algorithm>

using namespace std;

int main() {

    int k, n, m;

    cin >> k >> n >> m;

    int maxSkije = 0;
    int maxPancerice = 0;

    for(int i = 0; i < n; i++){
        int cena;
        cin >> cena;
        maxSkije = max(maxSkije, cena);
    }

    for(int i = 0; i < m; i++){
        int cena;
        cin >> cena;
        maxPancerice = max(maxPancerice, cena);
    }

    int najCena = maxSkije + maxPancerice;

    cout << k - najCena;

    return 0;
}
```

Решење генерисањем свих парова

Задатак је могуће решити тако што се за сваки пар скија провери збир цена са сваким паром панцерица и онда изаберемо највећи збир цена који је мањи или једнак буџету.

Анализа сложености

Како је потребно проћи кроз све парове цена скија и панцерица којих има n односно m , сложеност је $O(n \cdot m)$. Ово решење доноси 40 поена.

Могуће је комбиновати ово решење са решењем првог подзадатка тако да се добије 50 поена. Потребно је одредити максимуме оба низа и уколико су у буџету изабрати најскупље скије и панцерице, иначе проверити све парове.

// naivno resenje: sve kombinacije $O(n^2)$

```
#include <iostream>
#include <vector>
#include <algorithm>

using namespace std;

int main() {

    int k, n, m;

    cin >> k >> n >> m;

    vector<int> skije(n);
    vector<int> pancerice(m);

    for(int i = 0; i < n; i++)
        cin >> skije[i];

    for(int i = 0; i < m; i++)
        cin >> pancerice[i];

    int najCena = 0;

    for(int i = 0; i < n; i++)
        for(int j = 0; j < m; j++)
        {
            int cena = skije[i] + pancerice[j];
            if(cena <= k)
                najCena = max(cena, najCena);
        }

    cout << k - najCena;

    return 0;
}
```

Решење коришћењем два показивача

Задатак је могуће решити применом технике два показивача. Прво сортирамо оба низа и затим крећемо од најјефтинијих скија и најскупљих панцерица. Уколико им је цена већа од буџета

тада бирамо јефтиније панцерице (померамо показивач у низу панцерица улево). Уколико им је цена у оквиру буџета онда је памтимо као потенцијално решење и бирамо скупље скије (померамо показивач у низу панцерица удесно).

Анализа сложености

Сортирање низова је сложености $O(n \cdot \log(n))$, односно $O(m \cdot \log(m))$. Након што се низови сортирају потребно је још по једном проћи кроз сваки ($O(n)$ односно $O(m)$) што не утиче на укупну сложеност. Дакле, укупна сложеност је $O(n \cdot \log(n) + m \cdot \log(m))$. Ово решење доноси 100 поена.

```
#include <iostream>
#include <vector>
#include <algorithm>

using namespace std;

int main() {

    int k, n, m;

    cin >> k >> n >> m;

    vector<int> skije(n);
    vector<int> pancerice(m);

    for(int i = 0; i < n; i++)
        cin >> skije[i];

    for(int i = 0; i < m; i++)
        cin >> pancerice[i];

    // sortiranje oba niza neopadajuce
    sort(skije.begin(), skije.end());
    sort(pancerice.begin(), pancerice.end());

    // najbolja cena koju smo nasli do sada
    int najCena = 0;

    for(int i = 0, j = m - 1; i < n && j >= 0;){

        int cena = skije[i] + pancerice[j];

        if(cena > k) j--;
        else{
            najCena = max(najCena, cena);
            i++;
        }
    }
}
```

```

cout << k - najCena;

return 0;
}

```

Решење коришћењем бинарне претраге

Задатак је могуће у потпуности решити и применом бинарне претраге. Потребно је сортирати низ панцерица и затим проћи кроз све цене скија, одредити колико остаје пара у буџету (звучимо то буџет за панцерице) након што се те скије купе и онда у сортираном низу цена панцерица бинарном претрагом тражити највећу вредност која је мања или једнака од буџета за панцерице. Наравно, током ове претраге памтимо највећу укупну цену коју смо успели да постигнемо.

Алтернативно, може се радити са сортираним низом скија, а онда пролазити кроз све цене панцерица.

Анализа сложености

Сортирање низа је сложености $O(m \cdot \log(m))$, а бинарне претраге кроз тај низ је $O(\log(m))$. Како се бинарна претрага у низу панцерица по једном позива за сваку цену скија, сложеност претраживања је $O(n \log(m))$, па је укупна сложеност $O(m \log(m) + n \log(m))$. Ово решење доноси 100 поена.

```

#include <iostream>
#include <vector>
#include <algorithm>

using namespace std;

int main() {

    int k, n, m;

    cin >> k >> n >> m;

    vector<int> skije(n);
    vector<int> pancerice(m);

    for(int i = 0; i < n; i++)
        cin >> skije[i];

    for(int i = 0; i < m; i++)
        cin >> pancerice[i];

    sort(pancerice.begin(), pancerice.end());

    int najCena = 0;

    for(int i = 0; i < n; i++){

```

```

int cenaSkije = skije[i];
int budzetPancerice = k - cenaSkije;
// koristeci binarnu pretragu trazimo najvecu cenu pancerice koja je u okviru budzeta. Ako ne postoji cena ce biti
int indexPancerice = upper_bound(pancerice.begin(), pancercise.end(), budzetPancerice) - pancercise.begin() - 1;
if(indexPancerice >= 0){
    int cenaPancerice = pancercise[indexPancerice];
    najCena = max(najCena, cenaSkije + cenaPancerice);
}
}

cout << k - najCena;

return 0;
}

```

Задатак: Такси промо-кôд

Аутор: Филип Марић

Корисник је добио промо-кôд са којим плаћа вожњу таксијем 500 динара мање, али цена коју плаћа не сме бити нижа од цене поласка која је 300 динара. Написати програм који за унету цену вожње без попушта одређује колико корисник треба да плати након урачунавања овог попушта.

Опис улаза

Са стандардног улаза се уноси цена без попушта. Цена је природан број мањи од 10000.

Опис излаза

На стандардни излаз се исписује цена са попустом.

Пример 1		Пример 2	
Улаз	Израз	Улаз	Израз
1300	800	600	300

Решење

Нека је цена вожње без попушта c . Ако је вредност $c - 500$ мања од 300 динара, цена после попушта је 300, а у супротном је цена после попушта $c - 500$. Дакле, цена после попушта је максимум вредности 300 и $c - 500$.

```

#include <iostream>
#include <algorithm>

using namespace std;

int main() {
    int cena_bez_popusta;
    cin >> cena_bez_popusta;
    cout << max(300, cena_bez_popusta - 500) << endl;
    return 0;
}

```

Задатак се може решити и експлицитним гранањем.

```
#include <iostream>

using namespace std;

int main() {
    int cena_bez_popusta;
    cin >> cena_bez_popusta;
    if (cena_bez_popusta > 800)
        cout << cena_bez_popusta - 500 << endl;
    else
        cout << 300 << endl;
    return 0;
}
```

Задатак: Број сугласника

Аутор: Огњен Тешић

На улазу је дата реч s дужине n (дужина речи је не више од 1000 карактера) која садржи мала слова **енглеске абецете**. Избројати колико сугласника постоји у датој речи (бројати и понављања). *Напомена:* Ради једноставности сматрамо да је r увек сугласник.

Опис улаза

У првом реду стандардног улаза је дата дужина речи n ($1 \leq n \leq 1000$). У другом реду стандардног улаза је дата речи s .

Опис излаза

У једином реду стандардног излаза исписати колико сугласника постоји у датој речи.

Пример 1

Улаз	Излаз	Објашњење
10 ponedeljak	6	У речи се јављају сугласници p, n, d, l, j и k (приметите да се lj не рачуна као један сугласник, већ као два - l и j).

Пример 2

Улаз	Излаз	Објашњење
9 radijator	5	У речи се јављају сугласници r, d, j, t и g .

Решење

Проћи ћемо кроз целу реч карактер по карактер и проверити да ли је одређени карактер самогласник. Сваки пут када нађемо карактер који није самогласник, повећаћемо бројач сугласника. На крају, исписаћемо укупан број сугласника.

```
#include <iostream>
#include <string>

using namespace std;
```

```

// Funkcija koja proverava da li je dati karakter samoglasnik.
bool jeSamoglasnik(char c) {
    return c == 'a' || c == 'e' || c == 'i' || c == 'o' || c == 'u';
}

int main() {
    int n;
    string s;
    cin >> n >> s;

    int broj_suglasnika = 0;

    // Prolazak kroz svaki karakter u reci.
    for (char c : s) {
        if (!jeSamoglasnik(c)) {
            broj_suglasnika++;
        }
    }

    cout << broj_suglasnika << endl;
    return 0;
}

```

Задатак: Пресек интервала

Аутор: Оџен Тешић

Дат је природан број n ($2 \leq n \leq 1000$). Колико целих бројева се налази у пресеку затворених интервала $[a_1, b_1], [a_2, b_2], \dots, [a_n, b_n]$?

Опис улаза

На стандардном улазу се уноси природан број n .

У наредних n редова се уносе по два цела броја a_i и b_i ($a_i \leq b_i$). Сви бројеви који се уносе су по апсолутној вредности не већи од 1000.

Опис излаза

На стандардни излаз исписати тачно један број - број целих бројева који се налазе у пресеку.

Пример 1

Улаз	Излаз	Објашњење
4	3	Бројеви 6, 7 и 8 се налазе у сва четири затворена интервала.
-32 70		
5 8		
4 9		
6 75		

Пример 2

Улаз	Израз	Објашњење
2	1	Једини број који припада у оба затворена интервала је број 5.
1 5		
5 2024		

Пример 3

Улаз	Израз	Објашњење
2	0	Не постоји број који се налази у оба интервала.
5 9		
10 15		

Решење

Решење задатка се своди на проналажење пресека затворених интервала. Да бисмо то одредили, потребно је да нађемо највећи број који је леви крај свих интервала, у ознаци max_a , и најмањи број који је десни крај свих интервала, у ознаци min_b .

Када добијемо те две вредности, можемо закључити следеће о пресеку: ако је $max\_a \leq min\_b$, онда је број целих бројева у том интервалу $min\_b - max\_a + 1$. Међутим, ако је $max\_a > min\_b$, то значи да интервали имају празан пресек, те је одговор 0.

```
#include <iostream>
#include <algorithm>
using namespace std;

int main() {
    int n;
    cin >> n;

    // Највећи почетак интервала постављамо на минималну вредност (-1000)
    int max_a = -1000;
    // Најмањи крај интервала постављамо на максималну вредност (1000)
    int min_b = 1000;

    for (int i = 0; i < n; i++) {
        int a, b;
        cin >> a >> b;
        max_a = max(max_a, a);
        min_b = min(min_b, b);
    }

    // Ако постоји пресек (почетна тачка <= крајња тачка)
    if (max_a <= min_b) {
        // Број целих бројева у пресеку је (min_b - max_a + 1)
        cout << (min_b - max_a + 1) << endl;
    } else {
        // Ако нема пресека, исписујемо 0
        cout << 0 << endl;
    }
}
```

```

    return 0;
}

```

Задатак: Најдужи подниз са 3 парна броја

Аутор: Душан Појагић

Дат је низ природних бројева дужине n . Одредити дужину најдужег подниза (узастопних елемената) у коме се налази највише три парна броја.

Опис улаза

У првом реду стандардног улаза уноси се цео број n ($1 \leq n \leq 5 \cdot 10^5$), дужина низа. У другом реду уноси се n целих бројева a_i ($1 \leq a_i \leq 10^9$), елементи низа. Елементи низа су раздвојени размацама.

Опис излаза

Исписати на стандардни излаз дужину најдужег подниза у коме се налази највише три парна броја.

Подзадаци

- $n \leq 5 \cdot 10^3$ (40 поена)
- без додатних ограничења (60 поена)

Пример 1

Улаз	Излаз	Објашњење
11 1 2 4 6 1 3 8 10 5 7 2	7	Најдужи подниз са највише три парна броја је [1, 3, 8, 10, 5, 7, 2]

Пример 2

Улаз	Излаз	Објашњење
10 2 7 6 8 10 1 3 5 3 12	8	Најдужи подниз је [7, 6, 8, 10, 1, 3, 5, 3].

Пример 3

Улаз	Излаз
6 2 1 4 3 13 8	6

Решење

Идеја решења је да применимо технику покретног прозора (енгл. *sliding window*) да бисмо пронашли најдужи узастопни подниз који садржи највише три парна броја.

Ова техника функционише тако што се користе два показивача, леви (l) и десни (d), који иницијално показују на почетак низа. Показивач d се помера надесно, додајући нове елементе у прозор. При сваком кораку, ако је нови елемент парни број, бројимо га у променљивој `broj_parnih`.

Док је `broj_parnih` мањи или једнак 3, настављамо са ширењем прозора увећавањем показивача d . Међутим, када `broj_parnih` пређе 3, што значи да тренутни подниз садржи више парних бројева него што је дозвољено, померамо леви показивач l надесно све док поново не задовољимо услов са највише три парна броја у прозору. При сваком померању l , ако из прозора избацимо парни број, умањујемо `broj_parnih` за 1.

Током проласка кроз низ пратимо највећу дужину прозора који задовољава услове и чувамо ту вредност као `max_duzina`. Сложеност овог приступа је $\mathcal{O}(n)$, јер се сваки показивач кроз низ помера највише једном.

```
#include <vector>
#include <iostream>

using namespace std;

int main()
{
    ios_base::sync_with_stdio(false);
    int n; cin >> n;
    vector<int> elementi(n);
    for (int i = 0; i < n; i++)
        cin >> elementi[i];

    int max_duzina = 0;
    int l = 0, d = 0;
    int broj_parnih = 0;

    while (d < n) {
        if (elementi[d] % 2 == 0)
            broj_parnih++;
        while (broj_parnih > 3) {
            if (elementi[l++] % 2 == 0)
                broj_parnih--;
        }
        max_duzina = max(max_duzina, d - l + 1);
        d++;
    }

    cout << max_duzina << endl;
    return 0;
}
```

Задатак: Програмски језици

Аутор: Владимир Кузмановић

Перица се запослио као млади статистичар и као први задатак је добио да одреди резултате анкете о популарности програмских језика. У анкети је учествовало n испитаника и од сваког испитаника је захтевано да наведе програмски језик који најчешће користи, као и оцену коју би дао том језику.

Број програмских језика које испитаници могу навести у анкети није унапред познат, али је познато да се језици у анкети могу јављати више од једанпут. Након обраде свих одговора испитаника, Перица треба да одреди просечну оцену заокружену на две децимале за сваки програмски језик који су испитаници навели и да направи извештај у којем ће резултати бити сортирани азбучно по називу програмског језика.

Опис улаза

У првој линији стандардног улаза учитава се број испитаника n , $1 \leq n \leq 10^6$. Затим се у следећих n линија учитавају одговори испитаника. Сваки одговор садржи назив програмског језика и оцену раздвојене једним размаком. Назив програмског језика је реч дужине највише 7 слова, а оцена је цео број у интервалу $[0, 100]$.

Опис излаза

На стандардни излаз исписати резултате анкете сортиране азбучно по програмским језицима. У сваком реду стандардног излаза штампају се информације о једном програмском језику. За сваки програмски језик у истом реду исписати његов назив и просечну оцену заокружену на две децимале раздвојене једним размаком.

Пример

<i>Улаз</i>	<i>Излаз</i>
10	C 85.00
Python 87	C# 87.00
C++ 89	C++ 92.00
Java 83	Java 86.00
C++ 95	Python 93.00
Python 100	
C 85	
Python 92	
Java 89	
C++ 92	
C# 87	

Решење

Наивно, у програму бисмо могли да чувамо низ програмских језика и да сваком језику придружимо низ оцена које су му испитаници доделили. Имајући у виду да је сваки одговор облика *језик оцена*, да се језици могу понављати и да их корисник не мора уносити у сортираном поретку, лако се уочава да за сваки одговор морамо да проверимо да ли је неки претходни испитаник већ навео тај програмски језик или не. У случају да јесте, тада у низ оцена тог програмског језика треба да додамо нову оцену. У случају да није, тада у низ програмских језика треба да додамо тај нови језик и да му придружимо једноелементни низ са унетом оценом.

Иако једноставан, овакав начин попуњавања низа је врло неефикасан. Наиме, са сваким уносом морамо да претражујемо постојећи низ. Претраживање морамо да вршимо обичном линеарном претрагом, јер немамо гаранцију да ће наш низ бити сортиран. Попуњавање низа на овај начин је квадратне сложености и није погодно за велике димензије улаза.

С обзиром да наш низ није сортиран, пре исписивања резултата морамо да га сортирамо лексикографски по називима програмских језика и тек након тога да испишемо садржај низа. Сортирање можемо да извршимо неким ефикасним алгоритмом у логлинеарном времену, па сложеност програма доминира попуњавање низа. Након сортирања, просечне оцене можемо да рачунамо добро познатим алгоритмом пре самог штампања података о конкретном језику. Дакле, ако желимо ефикасно решење, морамо ефикасније да попуњавамо наш низ приликом учитавања резултата.

```
#include <iostream>
#include <vector>
```

```
#include <iomanip>
#include <algorithm>

using namespace std;

int main() {

    /* učitavamo broj ispitanika */
    int n;
    cin >> n;

    /* svakom programskom jeziku pridružujemo vektor ocena,
     * pa nam zbog toga treba vektor parova oblika
     * <naziv_jezika, vektor_ocena>
     */
    vector<pair<string, vector<double>>> prog_jezici;
    /* učitavamo odgovore n ispitanika */
    for (int i = 0; i < n; i++) {
        string s;
        double o;
        cin >> s >> o;
        /* proveravamo da li smo uneti programski jezik
         * ranije već učitali
         */
        int indeks = -1;
        for (int j = 0; j < prog_jezici.size(); j++) {
            if (prog_jezici[j].first == s) {
                indeks = j;
                break;
            }
        }
        /* ako smo jezik, već ranije učitali */
        if (indeks != -1) {
            /* ocenu dodajemo u vektor ocena */
            prog_jezici[indeks].second.push_back(o);
        }
        /* inače dodajemo novi par u vektor programskih jezika */
        else {
            vector<double> vec;
            vec.push_back(o);
            prog_jezici.push_back(make_pair(s, vec));
        }
    }

    /* sortiramo vektor programskih jezika po nazivu jezika */
    sort(prog_jezici.begin(), prog_jezici.end(),
        [](pair<string, vector<double>> a, pair<string, vector<double>> b) {

            return a.first < b.first;
        });
}
```

```

});

/* fiksiramo prikaz realnih brojava na dve decimale */
cout << fixed;
cout << setprecision(2);
/* stampamo rezultate u traženom obliku */
for (int i = 0; i < prog_jezici.size(); i++) {
    /* za svaki programski jezik, prvo računamo prosečnu ocenu */
    double sum = 0;
    for (int j = 0; j < prog_jezici[i].second.size(); j++) {
        sum += prog_jezici[i].second[j];
    }
    sum /= prog_jezici[i].second.size();
    /* zatim prikazujemo rezultate ispitivanja */
    cout << prog_jezici[i].first << " " << sum << endl;
}

return 0;
}

```

Из анализе неефикасног решења, јасно је да попуњавање низа треба да учинимо ефикаснијим. Поред тога, рачунање просечне оцене можемо такође да учинимо меморијски ефикаснијим. Уместо да чувамо читав низ оцена, довољно је да за сваки програмски језик одржавамо текући збир оцена које су доделили корисници, као и укупан број оцена тог језика. На крају ћемо просечну оцену лако добити као количник та два броја.

Да бисмо попуњавање низа учинили ефикаснијим потребно је да пре свега учинимо претрагу раније унетих језика ефикаснијом и да по могућству избацимо накнадно сортирање. У програмском језику Ц++ можемо да користимо колекцију `std::map` која представља речник сортиран по кључу. Као кључ у речнику ћемо користити назив програмског језика, а као вредност ћемо да користимо уређени пар чија ће прва координата бити текући збир оцена, а друга координата ће бити број оцена додељених програмском језику.

Интерно, колекција `std::map` је самобалансирајуће бинарно стабло чији је кључ у чвору управо кључ речника. Самобалансирањем се гарантују логаритамска времена за све уобичајене операције: претрага, додавање, ажурирање и брисање, што је значајно ефикасније од линеарног времена у наивном решењу. Идејно, попуњавање речника се уопште не разликује од попуњавања у наивном случају. Правилним избором структуре података којом представљамо информације у програму добили смо неупоредиво ефикасније решење. Укупна временска сложеност изградње речника у овом случају биће логлинеарна.

С обзиром да је речник сортирана колекција, да бисмо приказали резултат потребно је само да редом одштапамо елементе који су у речнику.

```

#include <iostream>
#include <map>
#include <iomanip>

using namespace std;

int main() {

```

```

/* učitavamo broj ispitanika */
int n;
cin >> n;

/* informacije o jezicima možemo odmah
 * da čuvamo u sortiranoj kolekciji
 * kao ključ koristimo naziv jezika, a kao vrednost
 * možemo da čuvamo tekući zbir ocena i broj ocena
 */
map<string, pair<double, int>> prog_jezici;
/* učitavamo odgovore n ispitanika */
for (int i = 0; i < n; i++) {
    string s;
    double o;
    cin >> s >> o;
    /* proveravamo da li smo uneti programski jezik
     * ranije već učitali
     */
    auto it = prog_jezici.find(s);
    /* ako nismo */
    if (it == prog_jezici.end()) {
        /* dodajemo jezik u mapu */
        prog_jezici[s] = make_pair(o, 1);
    }
    /* inače, ažuriramo dosadašnji zbir i broj ocena */
    else {
        prog_jezici[s] = make_pair(it->second.first + o, it->second.second + 1);
    }
}

/* fiksiramo prikaz realnih brojeva na dve decimale */
cout << fixed;
cout << setprecision(2);
/* i prikazujemo rezultate */
for (auto it = prog_jezici.begin(); it != prog_jezici.end(); it++) {
    cout << it->first << " " << (it->second.first/it->second.second) << endl;
}

return 0;
}

```

Задатак: Наелектрисање

Аутор: Љубомир Бановић

Сва материја у универзуму (па самим тим и у Периној соби) има свој коефицијент наелектрисања. Пера је недавно купио електрометар (уређај за мерење наелектрисања) којим је измерио наелектрисање сваког предмета у својој соби. Наелектрисање може бити позитивно, негативно

или неутрално. Пера је одлучио да укупно наелектрисање његове собе треба да буде неутрално јер се то слаже уз неутралне боје зидова собе. Занима га на колико различитих начина може да одабере предмете које ће избацити из собе тако да укупно наелектрисање собе буде неутрално. Напиши програм који за дате коефицијенте наелектрисања сваког предмета одређује тај број начина.

Опис улаза

Са стандардног улаза се учитава број предмета у Периној соби n ($1 \leq n \leq 20$). Затим се у наредном реду учитава n целих бројева одвојених размаком који представљају коефицијенте наелектрисања предмета c_i ($-10^6 \leq c_i \leq 10^6$).

Опис излаза

На стандардни излаз исписат један број који представља на колико начина је могуће одабрати предмете које треба избацити из собе тако да наелектрисање у соби буде неутрално.

Подзадаци

- $n \leq 5$ (20 поена)
- без додатних ограничења (80 поена)

Пример 1

Улаз	Израз	Објашњење
5	6	Могућа избацивања су:
1 -2 3 0 -1		Избачено [1, -2, 3, 0, -1], остаје {}
		Избачено [1, -2, 3, _, -1], остаје {0}
		Избачено [_, -2, 3, 0, _], остаје {1, -1}
		Избачено [_, -2, 3, _, _], остаје {1, 0, -1}
		Избачено [1, _, _, 0, _], остаје {-2, 3, -1}
		Избачено [1, _, _, _, _], остаје {-2, 3, 0, -1}

Пример 2

Улаз	Израз	Објашњење
4	4	Могућа избацивања су:
-2 4 -2 -2		Избачено [-2, 4, -2, -2], остаје {}
		Избачено [-2, _, _, _], остаје {4, -2, -2}
		Избачено [_, _, -2, _], остаје {-2, 4, -2}
		Избачено [_, _, _, -2], остаје {-2, 4, -2}

Решење

Задатак се своди на то да се одреди број подскупова предмета у Периној соби чији збир наелектрисања износи 0. Решење користи рекурзивно набрајање да би се одредио број могућих подскупова чији збир наелектрисања износи 0. Функција `brojPodskupovaSaZbirom0` рекурзивно пролази кроз све предмете у соби и проверава сваки могући подскуп. За сваки предмет постоје две опције: додати га у подскуп (што утиче на тренутни збир) или га изоставити. Када се достигне крај списка предмета (услов `indeks == naelektrisanja.size()`), функција проверава да ли је збир тренутног подскупа једнак нули и враћа 1 ако јесте, односно 0 ако није. На овај начин, функција враћа укупан број подскупова са неутралним наелектрисањем.

```
#include <iostream>
#include <vector>
```

```

using namespace std;

// рекурзивна функција којом се набрајају сви подскупови низа наелектрисања
// и бројеви који су њихов збир једнак 0
int бројПодскуповаСаЗбиром0(const vector<int>& наелектрисања,
                             int индекс, int збир) {
    // генерисан је комплетан подскуп
    if (индекс == наелектрисања.size()) {
        // проверавамо да ли му је збир 0
        if (збир == 0)
            return 1;
        else
            return 0;
    }

    return
        // тренутно наелектрисање укључујемо у подскуп
        бројПодскуповаСаЗбиром0(наелектрисања, индекс + 1,
                                збир + наелектрисања[индекс]) +
        // тренутно наелектрисање не укључујемо у подскуп
        бројПодскуповаСаЗбиром0(наелектрисања, индекс + 1, збир);
}

int бројПодскуповаСаЗбиром0(const vector<int>& наелектрисања) {
    int индекс = 0;
    int збир = 0;
    return бројПодскуповаСаЗбиром0(наелектрисања, индекс, збир);
}

int main() {
    int n;
    cin >> n;

    vector<int> наелектрисања(n);
    for (int i = 0; i < n; i++)
        cin >> наелектрисања[i];

    cout << бројПодскуповаСаЗбиром0(наелектрисања) << endl;
    return 0;
}

```

Задатак: ПИН апликације од ПИН-а телефона

Аутор: Филип Марић

Студент треба да одреди четвороцифрени ПИН за нову апликацију, али није сигуран да ће га добро запамтити. Зато је смислио да тај ПИН израчуна на основу њему добро познатог ПИН-а телефона. Сабраће ПИН свог телефона, са бројем који добије када том ПИН-у замени прву и

последњу цифру и са бројем који добије када том ПИН-у замени две средишње цифре. Нови ПИН ће бити последње 4 цифре тако добијеног збира. На пример, ако је ПИН телефона 1234, сабраће бројеве $1234 + 4231 + 1324$ и добиће збир 6789, који је уједно нови ПИН.

Опис улаза

Са стандардног улаза се уноси четвороцифрени ПИН телефона (може да има и водеће нуле).

Опис излаза

На стандардни излаз исписати четвороцифрени ПИН апликације (укључујући и водеће нуле ако их има).

Напомена: приказ водећих нула у броју p се у језику C++ може постићи наредбом

```
cout << setw(4) << setfill('0') << p << endl;
```

а у језику Python наредбом

```
print(str(p).zfill(4))
```

Пример 1

Улаз	Излаз
1234	6789

Пример 2

Улаз	Излаз	Објашњење
9999	9997	Ако је ПИН телефона 9999, тада ће добити збир $9999 + 9999 + 9999 = 29997$, па је нови ПИН 9997. Написати програм који на основу унетог четвороцифреног ПИН-а телефона одређује нови четвороцифрени ПИН који ће се користити за апликацију.

Решење

Опис главног решења

Потребно је да из унетог четвороцифреног ПИНа телефона извучемо све четири цифре. Након тога рачунамо два нова броја: један добијен заменом прве и последње цифре, а други заменом две средишње цифре. Збир оригиналног ПИН-а, првог и другог броја се рачуна, а нови ПИН за апликацију представља последње четири цифре тог збира (водећи рачуна о водећим нулама).

```
#include <iostream>
#include <iomanip>

using namespace std;

int main() {
    int pinTelefona;
    cin >> pinTelefona;

    // одреджимо цифре PIN-a telefona
    int c0 = pinTelefona % 10;
    int c1 = (pinTelefona / 10) % 10;
    int c2 = (pinTelefona / 100) % 10;
    int c3 = (pinTelefona / 1000) % 10;
```

```

// broj dobijen zamenom cifre jedinica i hiljada
int zamenaSpoljasnjih = 1000*c0 + 100*c2 + 10*c1 + c3;
// broj dobijen zamenom cifre desetica i stotica
int zamenaUnutrasnjih = 1000*c3 + 100*c1 + 10*c2 + c0;

// PIN aplikacije su poslednje 4 cifre zbira
int pinAplikacije = (pinTelefona + zamenaSpoljasnjih + zamenaUnutrasnjih) % 10000;

// ispisujemo cetvorocifreni PIN aplikacije sa eventualnim vodocim nulama
cout << setw(4) << setfill('0') << pinAplikacije << endl;

return 0;
}

```

Задатак: Број јаких лозинки

Аутор: Филип Марић

Лозинка је јака ако има бар 8 карактера, бар једно мало, бар једно велико слово, бар једну цифру и бар један специјални карактер (карактер који није ни слово ни цифра). Напиши програм који одређује колико унетих лозинки је јако.

Опис улаза

Са стандардног улаза се учитава број лозинки n ($1 \leq n \leq 100$), а затим n лозинки (свака у посебном реду).

Опис излаза

На стандардни излаз исписати број јаких лозинки.

Пример

Улаз	Излаз	Објашњење
5	2	Јаке су само прва и последња лозинка. Друга је прекратка, У трећој недостају велико слово и специјални карактер, а у четвртој недостаје мало слово.
Zdravo123!		
3@abc		
petlja17		
GEJMERI_2024		
music_Shop-85		

Решење

Можемо дефинисати посебну функцију којом се проверава да ли је лозинка јака. Пролазимо кроз карактере дате ниске и за сваки одређујемо да ли је мало слово, велико слово, цифра или ништа од тога. Користимо четири логичке променљиве којима региструјемо да ли се појавио неки карактер одговарајуће врсте. Њих на почетку постављамо на вредност нетачно, а ако се појави одговарајући карактер, мењамо им вредност на тачно. Лозинка је јака ако и само ако након проласка кроз све карактере све променљиве имају вредност тачно и ако је лозинка довољно дугачка (проверу дужине је могуће урадити и на почетку функције).

У главном програму читавамо n лозинки, за сваку проверавамо да ли је јака и ако јесте увећавамо вредност бројача (који је на почетку иницијализован на нулу). Након обраде свих лозинки исписујемо вредност бројача.

```
#include <iostream>
#include <cctype>

using namespace std;

bool jakaLozinka(const string& lozinka) {
    if (lozinka.size() < 8)
        return false;
    bool malo = false, veliko = false, cifra = false, specijalni = false;
    for (char c : lozinka)
        if (islower(c)) malo = true;
        else if (isupper(c)) veliko = true;
        else if (isdigit(c)) cifra = true;
        else specijalni = true;
    return malo && veliko && cifra && specijalni;
}

int main() {
    int n;
    cin >> n;
    int brojJakih = 0;
    for (int i = 0; i < n; i++) {
        string lozinka;
        cin >> lozinka;
        if (jakaLozinka(lozinka))
            brojJakih++;
    }
    cout << brojJakih << endl;
    return 0;
}
```

Задатак: Чудна осмосмерка

Аутор: Душан Појагић, Филип Марић

Осмосмерка је игра у којој је дата табела димензија $n \times n$ попуњена великим словима енглеске абецедe и још k речи са стране. Циљ игре је да се задате речи пронађу у табели. Реч у табели може бити у био ком од осам смерова: нагоре, надоле, улево, удесно или дијагонално на све 4 стране (ка горе лево, ка горе десно, ка доле лево и ка доле десно). Реч може почети од било ког слова у табели и не мора попунити цео ред, колону или дијагоналу.

Деда Васа је купио часопис у коме се налази чудна осмосмерка у којој је могуће да постоје речи које се не налазе у табели, чак и да се нека реч налази на више места у табели. Помозите деда Васи тако што ћете пребројати колико се задатих речи може наћи у табели поштујући правила осмосмерке.

Опис улаза

У првом реду стандардног улаза се налазе два природна броја, не већа од 100, раздвојена размацама: n и k . У наредних n редова се налази по једна реч од n великих латиничних слова енглеске абецете. Свака реч представља по један ред табеле. У наредних k редова се налази по једна реч састављена од великих слова енглеске абецете. За ове речи је потребно проверити да ли се налазе у табели.

Ограничења

У тест примерима вредним 50 поена важи да ако се реч појављује у табели, сигурно се појављује водоравно или усправно - односно у овим тест примерима није потребно проверавати дијагоналае.

Опис излаза

У једином реду стандардног излаза исписати један природан број који представља колико се речи (од k задатих) налази у табели.

Пример 1

<i>Улаз</i>	<i>Излаз</i>	<i>Објашњење</i>
5 6	4	У табели се налази 4 речи: UJKA (4. ред од 1. слова удесно), MUNJA (2. колона, од 1. слова надоле), SMER (1. ред од 1. слова улево) и SUPA (1. ред од 1. слова дијагонално доле десно).
SMERZ		
QUXZX		
XNPRXQ		
UJKAX		
XAWMR		
UJKA		
PERA		
MUNJA		
MIRA		
SMER		
SUPA		

Пример 2

<i>Улаз</i>	<i>Излаз</i>	<i>Објашњење</i>
4 7	4	У табели се налазе 4 речи: STRM (4. ред, од 2. слова нагоре), TOP (3. ред од 2. слова удесно), ZORA (4. ред, од 4. слова дијагонално горе лево) и AT (4. ред, од 3. слова дијагонално горе лево).
AMQE		
MROO		
XTOP		
VSAZ		
STRM		
KOSA		
AT		
TOP		
KRV		
ZORA		
TRUBADUR		

Решење

С обзиром на то да су улазни подаци релативно мали, у овом задатку није потребно посебно водити рачуна о сложености, већ можемо имплементирати једноставно решење. За сваку реч

пролазимо кроз целу матрицу и из сваког поља крећемо у сваком од 8 смерова и проверавамо да ли постоји поклапање са нашом речи.

```

#include <iostream>
#include <vector>
#include <string>

using namespace std;

int smerR[8] = {0, 0, 1, -1, 1, -1, 1, -1};
int smerK[8] = {1, -1, 0, 0, 1, -1, -1, 1};

bool granice(int i, int j, int n, int m) {
    return 0 <= i && i < n && 0 <= j && j < m;
}

int provera(vector<string>& tabela, string& rec, int n){
    for(int i = 0; i < n; i++){
        for(int j = 0; j < n; j++){
            for(int s = 0; s < 8; s++){
                int x = i, y = j, r = 0;
                while(granice(x, y, n, n) && tabela[x][y] == rec[r]){
                    x += smerR[s];
                    y += smerK[s];
                    r++;
                    if(r == rec.length()) return 1;
                }
            }
        }
    }
    return 0;
}

int main() {
    int n, k;
    cin >> n >> k;
    cin.ignore();

    vector<string> tabela(n);

    for(int i = 0; i < n; i++)
        getline(cin, tabela[i]);

    int brReci = 0;

    for (int i = 0; i < k; i++) {
        string rec;
        getline(cin, rec);
        brReci += provera(tabela, rec, n);
    }
}

```

```

}

cout << brReci << endl;

return 0;
}

```

Задатак: Астроном

Аутори: Немања Мајски, Оињен Тешић

Лука је астроном аматер и страствено прати кретање небеских тела на свом телескопу. Недавно је приметио низ чудних промена у сјају једне звезде. Наиме, забележио је низ вредности који представљају промене у сјају звезде током ноћи. Свака вредност може бити позитивна (повећање сјаја), негативна (смањење сјаја) или нула (нема промене).

Међутим, Лука је приметио да се у неким деловима ноћи дешава нешто занимљиво. Током одређених периода, све промене у сјају се међусобно пониште, што значи да се сјај звезде врати на исти ниво као и на почетку тог периода. Он верује да управо ти периоди крију посебне тајне о понашању звезда.

Ваш задатак је да помогнете Луки да преброји све могуће интервале у којима се промене сјаја међусобно поништавају, тј. враћају на исту вредност као на почетку тог периода.

Опис улаза

Први ред стандардног улаза садржи природан број $N \leq 2 \cdot 10^5$ - број забележених промена у сјају звезде током ноћи.

Други ред стандардног улаза садржи N размаком раздвојених целих бројева који представљају промене у сјају звезде (сви бројеви су по апсолутној вредности не већи од 10^9).

Опис излаза

На стандардни излаз треба исписати тачно један цео број - број тражених интервала.

Подзадаци

- $N \leq 100$ - 20 поена;
- $N \leq 5000$ - 30 поена;
- без додатних ограничења - 50 поена.

Пример 1

Улаз	Излаз	Објашњење
7 3 4 -7 1 2 -1 6	2	Интервали за које ово важи су $[3, 4, -7]$ и $[4, -7, 1, 2]$.

Пример 2

Улаз	Излаз	Објашњење
3 1 0 1	1	Једини интервал за који ово важи је $[0]$.

Решење

Задатак је да пронађемо број интервала у низу у којима је збир елемената једнак нули. Задатак ћемо решити користећи префиксне суме. Префиксна сума на индексу i представља збир свих елемената у низу од почетка до тог индекса. Ако два елемента у низу имају исту префиксну суму, онда збир елемената између њих мора бити нула. Префиксне суме се лако рачунају на следећи начин: за сваки елемент у низу, додајемо његову вредност на тренутну префиксну суму `current_sum`.

Чување броја појављивања префиксних сума у мапи/речнику: користимо мапу `prefix_sume` која прати колико пута је нека префиксна сума већ виђена. На почетку, иницијализујемо `prefix_sume[0] = 1` јер се префиксна сума 0 подразумевано појављује једном (пре почетка низа). То нам омогућава да рачунамо интервале који почињу од првог елемента и имају збир 0.

Бројање интервала са збиром 0: ако се `current_sum` већ налази у мапи/речнику `prefix_sume`, то значи да постоје поднизеве који имају збир 0 и завршавају се на тренутној позицији. Тиме повећавамо `broj_intervala` за број појављивања те префиксне суме (што је у мапи `prefix_sume[current_sum]`).

Ажурирање мапе/речника са новом појавом префиксне суме: на крају сваке итерације, повећавамо број појављивања `current_sum` у мапи `prefix_sume` за 1.

```
//Ljuba, kod sa obicnom mapom
#include <iostream>
#include <map>
#include <vector>
using namespace std;

long long broj_intervala(int n, const vector<int>& niz) {
    map<long long, long long> prefix_sume;
    prefix_sume[0] = 1; // Prefiks suma 0 se pojavljuje jednom na početku

    long long current_sum = 0;
    long long broj_intervala = 0;

    for (int x : niz) {
        current_sum += x;

        if (prefix_sume.find(current_sum) != prefix_sume.end())
            broj_intervala += prefix_sume[current_sum];

        prefix_sume[current_sum]++;
    }

    return broj_intervala;
}

int main() {
    int n;
    cin >> n;
    vector<int> niz(n);
```

```
for (int i = 0; i < n; i++)  
    cin >> niz[i];  
  
cout << broj_intervala(n, niz);  
return 0;  
}
```

Глава 2

2. круг квалификација

Задатак: Куповина прибора

Аутор: Филип Марић

Миљана жели да купи школски прибор. Од родитеља је добила D динара. Купила је x оловака по цени од X динара и y гумица по цени од Y динара (за то је сигурно имала довољно новца). Ако свеска кошта Z динара, напиши програм који одређује колико највише свесака Миљана може да купи од преосталог новца.

Опис улаза

Са стандардног улаза се учитавају природни бројеви D , x , X , y , Y и Z (сваки у посебном реду).

Опис излаза

На стандардни излаз исписати тражени највећи број свески које Миљана може да купи.

Пример 1

Улаз	Излаз	Објашњење
1000	6	Након куповине оловака и гумица, Миљани је остало 655 динара (оловке су коштале 135 динара, а гумице 210 динара). За 655 динара може да купи највише 6 свески које коштају 100 динара.
3		
45		
7		
30		
100		

Пример 2

Улаз	Излаз
800	5
10	
10	
10	
20	
100	

Решење

Након куповине оловака и гумица Миљани преостаје $D - (x \cdot X + y \cdot Y)$ динара. Највећи број свесака које може купити се добија целобројним дељењем тог износа са ценом свеске Z .

```
#include <iostream>

using namespace std;

int main() {
    int D, x, X, y, Y, Z;
    cin >> D >> x >> X >> y >> Y >> Z;
    int z = (D - x*X - y*Y) / Z;
    cout << z << endl;
    return 0;
}
```

Задатак: Померање часовника

Аутор: Алекса Милисављевић

У складу са преласком на зимско рачунање времена, 27. октобра се у 03:00 сат померио на 02:00. Перица је тог дана погледао на сат и видео да је тренутно $h:m$, тј. h сати и m минута. Одредити колико је сати је било пре x минута. Гарантује се да је решење једнозначно. Такође се гарантује и да је пре x минута био 27. октобар.

Гарантује се да померање часовника не утиче на резултат у 60% примера.

Опис улаза

У првој линији стандардног улаза дато је тренутно време, у формату $hh:mm$ и позитиван цео број x .

Опис излаза

У првој и јединој линији стандардног излаза исписати време пре x минута у формату $hh:mm$.

Пример 1		Пример 2	
Улаз	Излаз	Улаз	Излаз
14:47 43	14:04	05:47 253	02:34

Решење

Опис главног решења

У овом блоку се описује главно решење задатка.

```
#include <iostream>
#include <iomanip>
using namespace std;

int main() {
    int h, m, x;
    cin >> h >> m >> x;
```



```

m += h * 60;
if (h >= 3)
    m += 60;
m -= x;
h = m / 60;
m = m % 60;
if (h >= 3)
    h--;
cout << setfill('0') << setw(2) << h << ":"
    << setfill('0') << setw(2) << m << endl;
return 0;
}

```

Задатак: Три на три

Аутор: Милан Вуџелија

Поклопац може да поклопи лонац ако је величина поклопаца иста или већа од величине лонца. Дате су величине три поклопаца и три лонца. Колико највише лонаца може да се поклопи?

Опис улаза

У првом реду стандардног улаза су целобројне величине поклопаца у опадајућем поретку (с тим да два поклопаца могу имати исту величину).

У другом реду су целобројне величине лонаца у опадајућем поретку (с тим да два лонца могу имати исту величину).

Сви бројеви су природни и мањи од 1000. Бројеви у истом реду су раздвојени по једним размаком.

Опис излаза

На стандардни излаз исписати један природан цео број, број могућих поклапања.

Пример 1

Улаз	Излаз	Објашњење
5 4 2	3	Први поклопац поклапа први лонац, други поклопац поклапа други лонац и трећи поклопац поклапа трећи лонац.
4 4 2		

Пример 2

Улаз	Излаз	Објашњење
200 150 100	2	Пошто је први лонац већи од свих поклопаца, њега не можемо да поклопимо. Први поклопац стављамо на други лонац, а други или трећи поклопац стављамо на трећи лонац. Дакле успели смо да поклопимо 2 лонца: други и трећи.
300 200 100		

Пример 3

Улаз	Излаз	Објашњење
300 200 100	0	Сви лонци су већи од свих поклопаца тако да ниједан не може бити поклопљен.
600 500 400		

Решење

```
#include <iostream>

using namespace std;

int main() {
    int a3, a2, a1, b3, b2, b1;
    cin >> a3 >> a2 >> a1 >> b3 >> b2 >> b1;
    int broj = 0;
    if (a3 >= b3) broj++; else { a1 = a2; a2 = a3; }
    if (a2 >= b2) broj++; else a1 = a2;
    if (a1 >= b1) broj++;
    cout << broj << endl;
    return 0;
}
```

Задатак: Рођендански поклон

Аутор: Љубомир Бановић

Ивану се ближи рођендан, те је Павле одлучио да га изненади тако што ће му поклонити књигу - дужине a , висине b и ширине c . Како би поклон био занимљивији, Павле је одлучио да књигу упакује у украсну кутију. У књижари је на располагању n различитих украсних кутија, при чему је кутија i дужине x , ширине y и висине z . Павле жели да зна у колико украсних кутија књига може да стане, како би могао да изабере једну од њих за свој поклон. Књига стаје у украсну кутију, ако су дужина, ширина и висина књиге мањи или једнаки дужини, ширини и висини кутије. Такође, кутије није могуће ротирати.

Опис улаза

У првом реду стандардног улаза, уносе се три цела броја: a , b и c ($1 \leq a, b, c \leq 10000$), димензије књиге.

У другом реду стандардног улаза се уноси број n ($1 \leq n \leq 10000$), број украсних кутија у књижари.

У наредних n линија се уносе три броја: x , y и z ($1 \leq x, y, z \leq 10000$), димензије украсне кутије.

Опис излаза

На стандардни излаз исписати један цео број, број украсних кутија у које може да стане књига.

Пример

Улаз	Изназ	Објашњење
5 7 3	3	Књига може да стане у прве три кутије, док књига не може да стане у четврту кутију јер је дужа од ње.
4		
6 8 4		
5 7 3		
10 10 10		
4 7 3		

Решење

Одржавамо променљиву `resenje` која ће представљати број кутија у које може да стане књига и иницијализујемо је на вредност 0. У петљи у којој се уносе димензије кутија, проверавамо да ли књига стаје у тренутну кутију. Ако стаје, увећавамо променљиву `resenje` за један. Након уноса димензија свих кутија, променљива `resenje` биће наше решење, те је потребно исписати њену вредност.

```
#include <iostream>

using namespace std;

int main() {
    int a, b, c;
    cin >> a >> b >> c;

    int n;
    cin >> n;
    int resenje = 0;
    for(int i = 0; i < n; i++) {
        int x, y, z;
        cin >> x >> y >> z;

        if (a <= x && b <= y && c <= z)
            resenje++;
    }

    cout << resenje << '\n';

    return 0;
}
```

Задатак: Учешљавање аутомобила

Аутор: Филип Марић

Познати су регистарски бројеви аутомобила у две колоне. По закону се приликом спајања у једну траку аутомобили пропуштају наизменично. Написати програм који одређује редослед аутомобила након спајања у једну траку.

Опис улаза

Са стандардног улаза се учитава број аутомобила у левој колони (природан број између 0 и 100), а затим регистарске таблице свих аутомобила у левој колони (свака је наведена у посебном реду). Затим се на исти начин учитавају подаци о аутомобилима из десне колоне.

Опис излаза

На стандардни излаз исписати регистарске таблице у обједињеној колони (прво пролази први аутомобил из леве колоне).

Пример 1		Пример 2	
Улаз	Израз	Улаз	Израз
4	BG732LM	2	PI732ED
BG732LM	NS111PP	PI732ED	SU423WJ
BG311AD	BG311AD	SD423AB	SD423AB
KG241ED	NI829RL	2	VA929JK
S0919MN	KG241ED	SU423WJ	
2	S0919MN	VA929JK	
NS111PP			
NI829RL			

Решење

Све регистарске таблице ћемо учитати у два вектора, а затим ћемо штампати по један елемент из оба вектора, све док не стигнемо до краја једног од њих. Након тога ћемо исписати преостале елементе из другог вектора (ако их има).

```
#include <iostream>
#include <string>
#include <vector>

using namespace std;

int main() {
    int brojLevo;
    cin >> brojLevo;
    vector<string> levo(brojLevo);
    for (int i = 0; i < brojLevo; i++)
        cin >> levo[i];

    int brojDesno;
    cin >> brojDesno;
    vector<string> desno(brojDesno);
    for (int i = 0; i < brojDesno; i++)
        cin >> desno[i];

    int l = 0, d = 0;
    while (l < brojLevo && d < brojDesno) {
        cout << levo[l++] << endl;
        cout << desno[d++] << endl;
    }

    while (l < brojLevo)
        cout << levo[l++] << endl;

    while (d < brojDesno)
        cout << desno[d++] << endl;

    return 0;
}
```

Задатак: Пласман

Аутор: Филип Марић

На студентском хакатону студентски тимови су освајали поене решавајући програмерске изазове. На крају такмичења познат је списак тимова и њихових освојених поена. Написати програм који сортира тимове по поенима, опадајући и исписује листу, али тако да се испред сваког тима одреди његов пласман на Хакатону. Ако два или више тимова имају исти број поена они деле исти пласман.

Опис улаза

Са стандардног улаза се учитава број тимова n ($1 \leq n \leq 50000$). У наредних n редова наведено је име тима и освојен број поена (цео број између 0 и 100).

Опис излаза

На стандардни излаз исписати сортирани списак. У сваком реду исписати пласман, затим назив тима и на крају освојени број поена.

Пример

<i>Улаз</i>	<i>Излаз</i>
4	1. matematicari123 45
hakeri 38	2. hackeri 38
matematicari123 45	2. zikini_petlici 38
zikini_petlici 38	4. pythonovci 21
pythonovci 21	

Решење

Податке о сваком тиму можемо представити структуром (или уређеним паром). Низ структура можемо сортирати опадајући по броју поена, тако што ћемо употребити библиотечку функцију `sort` којој ћемо као трећи аргумент проследити функцију која пореди две структуре тако што пореди број поена сачуван у њима.

Након сортирања ћемо исписати низ, при чему пажљиво треба да бројимо пласман. Први тим у низу сигурно има редни број 1. За наредне тимове постоје две могућности:

- ако им је број поена једнак претходном тиму, тада имају и исти пласман.
- у супротном је пласман једнак редном броју у низу увећаном за 1 (јер се тимови броје од 1, а елементи низа од 0).

```
#include <iostream>
#include <vector>
#include <algorithm>

using namespace std;

struct Tim {
    string naziv;
    int poeni;
};

int main() {
```

```

int n;
cin >> n;
vector<Tim> timovi(n);
for (int i = 0; i < n; i++)
    cin >> timovi[i].naziv >> timovi[i].poeni;

sort(begin(timovi), end(timovi),
    [](const Tim& t1, const Tim& t2) {
        return t1.poeni > t2.poeni;
    });

int plasman = 1;
cout << plasman << "." << " "
    << timovi[0].naziv << " " << timovi[0].poeni << endl;
for (int i = 1; i < n; i++) {
    if (timovi[i].poeni < timovi[i-1].poeni)
        plasman = i + 1;
    cout << plasman << "." << " "
        << timovi[i].naziv << " " << timovi[i].poeni << endl;
}

return 0;
}

```

Задатак: Потребан број петица

Аутор: Душан Појагић

Немања има тренутно 4 оцене из математике. Колико је још потребно да добије петица како би имао закључено 5 на крају полугодишта?

Опис улаза

Уносе се четири броја (од 1 до 5), сваки у посебном реду који означавају 4 оцене које Немања тренутно има из математике.

Опис излаза

У једином реду стандардног излаза исписати број потребних петица.

Пример 1

Улаз	Излаз	Објашњење
3	2	Немања тренутно има просек 4,25 из математике, а ако добије још две петице имаће $(3+4+5+5+5+5)/6 = 4,5$ што је довољно да има закључено 5.
4		
5		
5		

Пример 2

Улаз	Излаз	Објашњење
1	18	Немања тренутно има просек 2,25 из математике, а ако добије још 18 петица имаће $(1+1+3+4+18*5)/22 = 4,5$ што је довољно да има закључено 5.
1		
3		
4		

Пример 3

Улаз	Излаз	Објашњење
5	0	Немања тренутно има просек 4,75 из математике што му је већ довољно за закључену петицу, па не мора да добије више ниједну.
5		
5		
4		

Решење

Да би Немања имао закључено 5 из математике мора имати просек који је најмање 4,5. Немања тренутно има 4 оцене, означимо њихов збир са $zbir$. Он треба да добије још неки број петица (који ми треба да одредимо) – тај број ћемо означити са x . Нови збир Немањиних оцена ће бити $z = zbir + 5 \cdot x$, а имаће укупно $n = 4 + x$ оцена (4 које је имао раније и још x петица). Његов нови просек је

$$\frac{z}{n} = \frac{zbir + 5 \cdot x}{4 + x}$$

и он мора бити најмање 4,5. Дакле, потребно је решити неједначину

$$(zbir + 5 \cdot x)(4 + x) \geq 4,5$$

по непознатој x ($zbir$ нам је познат – то је збир Немањине прве 4 оцене које учитавамо са улаза). Решење ове једначине је $x \geq 2 \cdot (18 - zbir)$. Приметите да је могуће да десна страна неједнакости буде мања од 0 (ако је $zbir > 18$) што ће се десити ако је Немањин иницијални просек већ довољан за 5 ($18 = 4,5 \cdot 4$). У том случају Немањи више не треба ниједна петица, па је решење 0.

```
#include <iostream>
```

```
using namespace std;
```

```
int main() {
    int a, b, c, d;
    cin >> a >> b >> c >> d;
    int zbir = a + b + c + d;
    int brojPetica = max(2 * (18 - zbir), 0);
    cout << brojPetica;
    return 0;
}
```

Задатак: Зиплајн

Аутори: Милан Вујделија, Душан Појадић

На два стуба чије су висине h_1, h_2 , треба окачити сајлу за прелетање. Разлика висина крајева сајле треба да је најмање a , а највише b метара (у тестовима ће бити $a \leq b$). Крајеви сајле морају бити на висини од бар c метара. Која је највећа могућа висина вишег краја сајле?

Опис улаза

У пет редова стандардног улаза налази се по један позитиван цео број, мањи или једнак 200. То су редом бројеви h_1, h_2, a, b, c .

Опис излаза

На стандардни излаз исписати један цео број, тражену висину. Ако сајла не може да се постави у складу са условима, исписати 0.

Пример 1

Улаз	Израз	Објашњење
3	5	Ако нижи крај сајле буде окачен на самом врху нижег стуба, он ће бити на висини од 3m. Виши крај може да буде највише 2m изнад тога, што је 5m.
6		
1		
2		
2		

Пример 2

Улаз	Израз	Објашњење
7	0	Пошто висина сајле мора да буде бар 5m, на стубу од 5m сајла може да се окачи једино на врху стуба. Тада, чак и да други крај окачимо на врх другог стуба, тј. на висини од 7m, разлика висина не би била довољно велика (била би 2m, а потребно је бар 3m). Према томе, није могуће испунити све услове.
5		
100		
5		

Решење

Да би анализа била једноставнија, претпоставићемо да је $h_1 < h_2$ (ако није, можемо да им разменимо вредности). Такође, није потребно да разматрамо случајеве када је виши крај сајле на нижем стубу. Заиста, ако је такво постављање сајле и могуће, сајла може да се постави и обрнуто, са крајевима на истим висинама, али са вишим крајем на вишем стубу. То значи да ништа не пропуштамо ако разматрамо само постављања сајле тако да је виши крај на вишем стубу.

Да би постављање сајле било могуће, потребно је и довољно да нижи стуб буде висок бар c , а да виши стуб буде висок бар $c + a$. Ако ови услови нису испуњени, треба исписати нулу, а ако су испуњени, израчунаћемо највећу могућу висину вишег краја.

Виши крај сајле не можемо да окачимо изнад висине h_2 , али ни изнад висине $h_1 + b$. Према томе, највећа висина на коју можемо да окачимо виши крај је $\min(h_1 + b, h_2)$.

```
#include <iostream>

using namespace std;

int main() {
    int h1, h2, a, b, c;
    cin >> h1 >> h2 >> a >> b >> c;
    if (h1 > h2)
        swap(h1, h2);
    if (h1 >= c && h2 >= c+a)
        cout << min(h2, h1+b) << endl;
    else
```



```

    cout << 0 << endl;

    return 0;
}

```

Задатак: Харсхад бројеви 3

Аутор: Душан Појагић

Харсхад бројеви су они бројеви који су дељиви својим збиром цифара. Име долази из Санскрита и на српски бисмо могли да преведемо као бројеви који доносе радост (harṣa (радост) + da (давати)). Дат је низ упита у којима се задају два броја a и b и за сваки треба исписати колико има харсхад бројева у интервалу $[a, b]$.

Опис улаза

У првом реду стандардног улаза се налази број упита q ($1 \leq q \leq 10^5$). У наредних q редова се налазе два по природна броја a и b ($1 \leq a \leq b \leq 10^6$) раздвојена размаком.

Додатна ограничења

- У тест примерима вредним 50 поена важиће $q \leq 1000$ и $b - a \leq 1000$.

Опис излаза

У q редова стандардног излаза редом исписати број харсхад бројева за сваки од упита.

Пример

Улаз	Излаз	Објашњење
2	6	У интервалу $[7, 19]$ има 6 бројева који су дељиви својим збиром цифара: 7,
7 19	0	8, 9, 10, 12 и 18. У интервалу $[57, 59]$ нема бројева који су дељиви својим
57 59		збиром цифара.

Решење

Наивно решење

Најједноставније решење је да се прође кроз све бројеве од a до b и за сваки провери да ли је харсхад број. Потребно је написати функцију за одређивање збира цифара датог броја и онда је позивати за сваки број између a и b и просто проверити да ли је сваки од тих бројева дељив својим збиром цифара. Успут бројимо колико има таквих бројева и на крају испишемо резултат.

Одређивање збира цифара броја се ради тако што се са броја “скидају” цифре са десна на лево и додају у збир. Последњу цифру броја увек можемо добити као остатак тог броја при дељењу са 10 (нпр. остатак при дељењу 1546 са 10 је 6). Након што последњу цифру додамо у збир, треба да је уклонимо како она са њене леве стране била последња. То радимо тако што број целобројно поделимо са 10 (1546 целобројно подељено са 10 је 154). Овај поступак понављамо док наш број не постане 0.

Анализа сложености

За сваки упит ми морамо да прођемо кроз све бројеве између a и b и за сваки да одредимо збир цифара. Одређивање збира цифара је логаритамске сложености, па сложеност једног упита

можемо проценити као $O(B \cdot \log(B))$ где B представља највећу вредност коју може имати број b . Оваквих упита има q , па је укупна сложеност $O(q \cdot B \cdot \log(B))$. Ово решење доноси 50 поена.

```
#include <iostream>
#include <vector>

using namespace std;

int zbirCifara(int n){
    int zbir = 0;
    while(n > 0){
        zbir += n % 10; // izdvajanje poslednje cifre
        n /= 10; // uklanjanje poslednje cifre
    }
    return zbir;
}

int main() {
    const int MAX = 1000000;
    vector<int> brojHarshad(MAX + 1);
    brojHarshad[0] = 0;

    int q;
    cin >> q;

    for(int i = 0; i < q; i++){
        int a, b;
        cin >> a >> b;
        int broj = 0;
        for(int i = a; i <= b; i++){
            int zbirC = zbirCifara(i);
            if(i % zbirC == 0) broj++;
        }
        cout << broj << endl;
    }

    return 0;
}
```

Решење помоћу префиксних збирова

Можемо приметити да у претходном решењу може да се деси да много пута за исти број проверавамо да ли је харсхад, али и да много пута за исти опсег бројева проверавамо колико има Харсхад бројева у њему. На пример ако је први упит од 10 до 100000, а други од 30 до 200000, ми смо за опсег [30, 200000] два пута проверили колико има харсхад бројева у њему, а то није мало посла. Ово можемо побољшати ако користимо принцип инкременталности и префиксне збирове. Наиме, ако обележимо број харсхад бројева од 1 до 200000 са h_200000 , а број харсхад бројева од 1 до 29 са h_29 , лако можемо да срачунамо да је број харсхад бројева од 30 до 200000

заправо $h_200000 - h_29$ - то су сви они харсхад бројеви који су мањи или једнаки 200000, али морамо да уклонимо оне који су мањи од 30 (тј. оне који су мањи или једнаки 29).

Када приметимо ово што је горе описано, можемо унапред одредити колико има харсхад бројева од 1 до сваког могућег броја (тј. до 1000000 јер нам је то задато као горње ограничење за вредност b), односно одређујемо све вредности $h_1, h_2, \dots, h_{million}$. Након тога, када год нам се појави упит за број харсхад бројева из опсега $[a, b]$, њега рачунамо као $h_b - h_{a-1}$. За одређивање свих вредности h_i такође користимо принцип инкременталности. Ако неки број i није харсхад број, тада је вредност $h_i = h_{i-1}$, тј. број харсхад бројева до i је исти као број харсхад бројева до $i - 1$ јер сам број i није ништа променио. Са друге стране, ако број i јесте харсхад, онда је $h_i = h_{i-1} + 1$, односно број харсхад бројева до i је за 1 већи него до $i - 1$.

Анализа сложености

Као што смо већ рекли, одговор на упит је само одузимање два број, тј. сложеност му је константна $O(1)$, па је сложеност одговарања на упите једнака броју упита $O(q)$. Наравно, не смемо заборавити сложеност израчунавања вредности h_i . Треба проћи кроз све бројеве од 1 до B (B је максимална вредност коју b може имати) и за сваки проверити да ли је харсхад, што је сложености $O(B \cdot \log(B))$. Укупна сложеност је $O(q + B \cdot \log(B))$.

```
#include <iostream>
#include <vector>

using namespace std;

int zbirCifara(int n){
    int zbir = 0;
    while (n > 0){
        zbir += n % 10; // izdvajanje poslednje cifre
        n /= 10; // uklanjanje poslednje cifre
    }
    return zbir;
}

int main() {
    const int MAX = 1000000;
    vector<int> brojHarshad(MAX+1);
    brojHarshad[0] = 0;

    for (int i = 1; i <= MAX; i++){
        int zbirC = zbirCifara(i);
        brojHarshad[i] = brojHarshad[i-1];
        if (i % zbirC == 0) brojHarshad[i]++;
    }

    int q;
    cin >> q;

    for (int i = 0; i < q; i++) {
```

```

int a, b;
cin >> a >> b;
cout << brojHarshad[b] - brojHarshad[a-1] << endl;
}

return 0;
}

```

Задатак: Паковање кутија

Аутор: Јелена Пејровић

Миша је одлучио да ове године направи много новогодишњих пакетића како би обрадовао децу. Поклоне је већ купио и остало је још да их упакује, за шта му је потребно што више кутија. Миша је кренуо бициклом до оближње продавнице како би купио кутије. У продавници је Миша измерио све кутије и закључио да би свака од њих стала у његову корпу од бицикла, али никоје две не би стале у корпу једна поред друге. Миша се досетио генијалне идеје - изабраће кутије тако да може да их стави једну у другу и да сваку затвори поклопцем одозго.

Миша вам је дао списак димензија свих кутија и замолио вас је да му помогнете да одреди колико највише кутија може да понесе. Свака кутија је квадар одређен дужином, ширином и висином. Формалније, треба наћи највећи број m тако да постоји уређена m -торка различитих кутија $k_1, k_2, \dots, k_m$, тако да кутија k_j може да стане у кутију k_{j+1} за свако $1 \leq j < m$. Једна кутија се може ставити у другу само ако су јој све три димензије мање или једнаке, при чему је дозвољено окренути кутију тако да се ширина и дужина замене, остале ротације нису могуће због поклопца који треба да остане горе.

Могуће је да две кутије имају исте димензије. Оне се сматрају различитим кутијама и може једна да се стави унутар друге.

Опис улаза

У првој линији улаза је дан број n - број кутија у продавници.

У следећих n линија се налазе по три природна броја w_i, d_i, h_i - ширина, дужина и висина i -те кутије.

Опис излаза

У првој и јединој линији исписати један број - највећи број кутија које Миша може да понесе.

Пример 1

Улаз	Изназ	Објашњење
3	2	Можемо да ротирамо прву кутију и да је ставимо у другу. Затим их понесемо заједно. Није могуће понети све 3 кутије.
5 2 6		
3 7 8		
10 10 4		

Пример 2

Улаз	Изназ
5	2
7 1 2	
4 4 3	
10 10 3	
7 7 6	
3 8 10	

Пример 3

Улаз	Изназ
10	7
1 4 3	
1 4 4	
2 1 2	
3 5 4	
2 1 2	
5 4 2	
2 1 3	
4 2 4	
3 3 2	
2 2 4	

Објашњење

Кутије стављамо следећим редом, 3, 5, 7, 1, 2, 8, 4. Неке од њих морамо ротирати како би стале у следећу кутију. Приметити да кутије 3 и 5 се сматрају различитим, иако имају исте димензије.

Ограничења

- $1 \leq n \leq 2000$
- $1 \leq w_i, d_i, h_i \leq 10^9$, за $1 \leq i \leq n$

Тест примери су подељени у 6 дисјунктних група:

- У тестовима вредним 10 поена: важи $d_i = 1$ и $h_i = 1$ за $1 \leq i \leq n$
- У тестовима вредним 10 поена: важи $n = 2$
- У тестовима вредним 20 поена: важи $n \leq 10$
- У тестовима вредним 25 поена: важи $h_i = 1$ за $1 \leq i \leq n$
- У тестовима вредним 15 поена: важи да су све димензије различите.
- У тестовима вредним 20 поена: нема додатних ограничења.

Решење

Задатак решавамо динамичким програмирањем.

```
#include<bits/stdc++.h>
typedef long long ll;

using namespace std;
const int maxn = 5e3+5;

int n, dp[maxn];

struct slog {
    int a, b, c;
} niz[maxn];

bool cmp(slog x,slog y) {
    if (x.a < y.a)
        return true;
    if (x.a > y.a)
        return false;
    if (x.b < y.b)
        return true;
    if (x.b > y.b)
        return false;
    return x.c < y.c;
```

```

}

int main(){
    cin >> n;
    for(int i = 1; i <= n; i++) {
        cin >> niz[i].a >> niz[i].b >> niz[i].c;
        if (niz[i].a > niz[i].b)
            swap(niz[i].a, niz[i].b);
    }
    sort(niz+1, niz+1+n, cmp);
    for (int i = 1; i <= n; i++) {
        dp[i] = 1;
        for(int j = 1; j < i; j++)
            if (niz[j].a <= niz[i].a && niz[j].b <= niz[i].b && niz[j].c <= niz[i].c)
                dp[i] = max(dp[i], dp[j]+1);
    }
    int res = 0;
    for (int i = 1; i <= n; i++)
        res = max(res, dp[i]);
    cout << res << "\n";
    return 0;
}

```

Задатак: Скочко број

Аутор: Филип Марић

Ђаци се играју погађања непознатог троцифреног броја. Када је Жика рекао свој први број, Ђока му је рекао да је погодио тачно једну цифру непознатог броја, али она није на правом месту. Након тога је Жика рекао свој други број. Напиши програм који проверава да ли тај други број може бити непознати број.

Опис улаза

Са стандардног улаза се уносе два троцифрена броја (између 100 и 999), сваки из посебног реда. Цифре сваког броја су међусобно различите.

Опис излаза

На стандардни излаз исписати да, ако други број може бити непознати број тј. не ако не може.

Пример 1

Улаз	Излаз
123	da
356	

Пример 2

Улаз	Излаз
123	ne
426	

Пример 3

Улаз	Излаз
123	ne
215	

Пример 4

Улаз	Излаз
123	ne
312	

Пример 5

Улаз	Излаз
123	ne
321	

Пример 6

Улаз	Излаз
789	da
192	

Решење

Учитавамо оба броја и одређујемо им цифре. Након тога бројимо колико цифара првог броја је једнако цифрама које нису на истом месту у другом броју. Проверавамо и да ли им се на неком месту цифра поклапа. Други број би могао бити решење ако и само ако је први број једнак 1, а не постоји ни једно место на којем им се цифра поклапа.

```
#include <iostream>

using namespace std;

int main() {
    int broj1;
    cin >> broj1;
    int broj2;
    cin >> broj2;
    int c0 = broj1 % 10, c1 = (broj1 / 10) % 10, c2 = (broj1 / 100) % 10;
    int d0 = broj2 % 10, d1 = (broj2 / 10) % 10, d2 = (broj2 / 100) % 10;

    int pogodjenoVanMesta = 0;
    if (c0 == d1 || c0 == d2)
        pogodjenoVanMesta++;
    if (c1 == d0 || c1 == d2)
        pogodjenoVanMesta++;
    if (c2 == d0 || c2 == d1)
        pogodjenoVanMesta++;

    bool pogodjenoNaMestu = c0 == d0 || c1 == d1 || c2 == d2;

    if (!pogodjenoNaMestu && pogodjenoVanMesta == 1)
        cout << "da" << endl;
    else
        cout << "ne" << endl;

    return 0;
}
```

Задатак: Робот

Аутор: Михајло Марковић

Робот лута по бесконачном дводимензионалном координатном систему у потрази за пуњачем. Он може у једној секунди из тачке (x, y) у којој се тренутно налази доћи у неку од тачака $(x - 1, y)$, $(x + 1, y)$, $(x, y - 1)$ или $(x, y + 1)$. Другим речима, робот је испрограмиран тако да се може кретати само у правцима који су паралелни осама координатног система и може се зауставити и мењати правац кретања само када се налази у тачкама са целобројним координатама.

На свом путу, робот не сме упасти у језеро које је облика правоугаоника, чије су странице паралелне осама координатног система и чије су координате доњег левог темена (x_1, y_1) , а горњег десног темена (x_2, y_2) . Сматрати да и тачке које припадају страницама правоугаоника припа-

дају језеру.

Роботу ће се ускоро испразнити батерија. Помозите му тако што ћете наћи за колико најмање секунди он може из тачке (x_p, y_p) у којој се тренутно налази стићи до тачке (x_k, y_k) на којој се налази пуњач, а да на том путу не упадне у језеро.

Опис улаза

У првом реду стандардног улаза налазе се два цела броја x_1 и y_1 , координате доњег левог темена правоугаоника који представља језеро.

У другом реду стандардног улаза налазе се два цела броја x_2 и y_2 , координате горњег десног темена правоугаоника који представља језеро. ($1 \leq x_1 < x_2 \leq 10^9, 1 \leq y_1 < y_2 \leq 10^9$)

У трећем реду стандардног улаза налазе се два цела броја x_p и y_p , координате почетне тачке на којој се робот налази.

У четвртном реду стандардног улаза налазе се два цела броја x_k и y_k , координате тачке на којој се налази пуњач. ($1 \leq x_p, y_p, x_k, y_k \leq 10^9$)

Гарантује се да тачке (x_p, y_p) и (x_k, y_k) не припадају датом правоугаонику.

Опис излаза

На стандардни излаз исписати један цео број који представља најмањи број секунди потребних роботу да стигне до пуњача, а да испуни све описане услове.

Пример 1

Улаз	Изназ	Објашњење
10 10	30	Робот може за 10 секунди стићи од тачке (5, 15) до тачке (5, 25) крећући се на горе, а затим за 20 секунди може стићи од тачке (5, 25) до тачке (25, 25) крећући се на десно.
30 20		
5 15		
25 25		

Пример 2

Улаз	Изназ	Објашњење
10 10	37	Робот може за 6 секунди стићи од тачке (25, 25) до тачке (31, 25) крећући се на десно, затим за 20 секунди може стићи од тачке (31, 25) до тачке (31, 5) крећући се на доле, а затим за 11 секунди може стићи од тачке (31, 5) до тачке (20, 5) крећући се на лево.
30 20		
25 25		
20 5		

Решење

Поделитемо координатни систем на девет квадраната користећи праве добијене продуживањем страница датог правоугаоника.

Када једна тачка (почетна или крајња) припада квадранту изнад датог правоугаоника, а друга квадранту испод датог правоугаоника, најкраћи пут добијамо као мањи од следећа два: обилазак правоугаоника с леве стране (полазећи од тачке (x_p, y_p) долазимо прво до тачке $(x_1 - 1, y_p)$, затим до тачке $(x_1 - 1, y_k)$, па преко ње до тачке (x_k, y_k)) за $x_p - x_1 + 1 + |y_k - y_p| + x_k - x_1 + 1$ секунди или обилазак правоугаоника с десне стране (полазећи од тачке (x_p, y_p) долазимо прво до тачке $(x_2 + 1, y_p)$, затим до тачке $(x_2 + 1, y_k)$, па преко ње до тачке (x_k, y_k)) за $x_2 + 1 - x_p + |y_k - y_p| + x_2 + 1 - x_k$ секунди.

Слично се решава случај када једна тачка припада квадранту лево од датог правоугаоника, а друга квадранту десно од датог правоугаоника. Најкраћи пут добијамо као мањи од следећа

два: обилазак правоугаоника с доње стране (полазећи од тачке (x_p, y_p) долазимо прво до тачке $(x_p, y_1 - 1)$, затим до тачке $(x_k, y_1 - 1)$, па преко ње до тачке (x_k, y_k)) за $y_p - y_1 + 1 + |x_k - x_p| + y_k - y_1 + 1$ секунди или обилазак правоугаоника с горње стране (полазећи од тачке (x_p, y_p) долазимо прво до тачке $(x_p, y_2 + 1)$, затим до тачке $(x_k, y_2 + 1)$, па преко ње до тачке (x_k, y_k)) за $y_2 + 1 - y_p + |x_k - x_p| + y_2 + 1 - y_k$ секунди.

У свим осталим случајевима решење је Менхетн растојање које се рачуна по формули $|x_p - x_k| + |y_p - y_k|$.

```
#include <bits/stdc++.h>
#define N 1e9
using namespace std;

bool uPravougaoniku(int x1,int y1,int x2,int y2,int x,int y){
    return x>=x1&&x<=x2&&y>=y1&&y<=y2;
}

int main()
{
    int x1,y1,x2,y2,xp,yp,xk,yk;
    cin>>x1>>y1>>x2>>y2>>xp>>yp>>xk>>yk;
    if((uPravougaoniku(x1,y2+1,x2,N,xp,yp)&&uPravougaoniku(x1,1,x2,y1-1,xk,yk))||
        (uPravougaoniku(x1,y2+1,x2,N,xk,yk)&&uPravougaoniku(x1,1,x2,y1-1,xp,yp)))
        cout << abs(yp-yk)+min(xp+xk-2*x1,2*x2-xp-xk)+2 << endl;
    else if((uPravougaoniku(x2+1,y1,N,y2,xp,yp)&&uPravougaoniku(1,y1,x1-1,y2,xk,yk))||
        (uPravougaoniku(x2+1,y1,N,y2,xk,yk)&&uPravougaoniku(1,y1,x1-1,y2,xp,yp)))
        cout << abs(xp-xk)+min(yp+yk-2*y1,2*y2-yp-yk)+2 << endl;
    else
        cout << abs(xp-xk)+abs(yp-yk) << endl;
    return 0;
}
```

Задатак: Авионске карте

Аутор: Душан Појагић

Када је програмер Ђура отишао у пензију одлучио је да мало путује светом. Кренуо је из родног Краљева и авионом путовао по разним градовима света, али је у сваком граду који је посетио био само једном. Од тада је прошло преко 10 година и Ђура препричава своја путовања унуцима, међутим не може да се тачно сети којим редом је обилазио градове, али је схватио да може да реши тај проблем јер је сачувао авионске карте са свог путовања. На свакој карти су написана два града: полазни и крајњи град сваког лета. Помозите Ђури да на основу авионских карата реконструише свој пут.

Опис улаза

У првом реду стандардног улаза се налази број карата n ($1 \leq n \leq 10^5$). У наредних n редова се налазе имена два града раздвојена размаком која представљају полазни и крајњи град на карти. Име сваког града је једна реч састављена од слова енглеске абетеце, краћа од 40 слова.

Додатна ограничења

У тест примерима вредним 50 поена додатно важи $n \leq 1000$.

Опис излаза

На стандардни излаз исписати редом градове које је Ђура обилазио, сваки у посебном реду.

Пример 1

<i>Улаз</i>	<i>Излаз</i>	<i>Објашњење</i>
5	Kraljevo	Ђура креће из Краљева и на основу карте “Краљево -> Београд”
Moskva Atina	Beograd	закључујемо да је после Краљева био у Београду. Након тога на
Beograd London	London	основу карте “Београд -> Лондон” закључујемо да је наредни
Kopenhagen Moskva	Kopenhagen	град Лондон итд.
Kraljevo Beograd	Moskva	
London Kopenhagen	Atina	

Пример 2

<i>Улаз</i>	<i>Излаз</i>
7	Kraljevo
Sana AdisAbeba	Istanbul
Kinsasa Vindhuk	Islamabad
Kraljevo Istanbul	Sana
AdisAbeba Kinsasa	AdisAbeba
Istanbul Islamabad	Kinsasa
Vindhuk Rabat	Vindhuk
Islamabad Sana	Rabat

Решење

Наивно решење

Најједноставније решење је да прочитамо све карте у низ (податке о свакој карти смештамо у једну структуру или класу података) и затим нађемо почетну карту. Након тога за сваку карту погледамо у који град се иде, испишемо га и међу свим картама тражимо ону којој је тај град почетни. Ово радимо док не испишемо све градове.

Анализа сложености

Како за сваку од карата морамо проћи кроз све остале (да бисмо проверили која иде након ње), сложеност решења је $O(n^2)$. Ово решење доноси 50 поена.

```
#include <iostream>
#include <algorithm>
#include <vector>
#include <string>

using namespace std;

struct karta{
    string pocetak;
    string kraj;
};
```

```

int main() {
    int n;
    cin >> n;
    vector<karta> karte(n);

    for(int i = 0; i < n; i++) {
        karta k;
        cin >> k.pocetak >> k.kraj;
        karte[i] = k;
    }

    string trenutni = "Kraljevo";
    cout << trenutni << endl;

    for (int i = 0; i < n; i++) {
        for (int j = 0; j < n; j++) {
            if(karte[j].pocetak == trenutni) {
                trenutni = karte[j].kraj;
                cout << trenutni << endl;
                break;
            }
        }
    }
    return 0;
}

```

Решење коришћењем бинарне претраге

У претходном решењу смо за сваку карту линеарно тражили ону која иде након ње (то значи да смо пролазили кроз све карте). Ово можемо унапредити тако што ћемо уместо линеарне користити бинарну претрагу. У наивном решењу смо наредну карту тражили тако да се њен почетни град поклапа са крајњим градом тренутне карте - дакле, да бисмо могли да применимо бинарну претрагу потребно нам је да су карте поређане (сортиране) абecedно на основу почетног града. Дакле, у овом решењу ћемо прво сортирати низ карата по почетном граду, а затим за сваку карту тражити ону која иде иза ње користећи бинарну претрагу.

Анализа сложености

Како више не користимо линеарну претрагу него бинарну чија је сложеност $O(\log(n))$, сложеност овог решења је $O(n \log(n))$ што покрива и сортирање и претрагу.

```

#include <iostream>
#include <algorithm>
#include <vector>
#include <string>

using namespace std;

struct karta{

```

```

string pocetak;
string kraj;
};

// dve karte poredimo na osnovu njihovih pocetnih gradova
// ovu funkciju koristimo za sortiranje
bool poredjenjeKarataPocetak(karta k1, karta k2){
    return k1.pocetak < k2.pocetak;
}

// ovu funkciju koristimo za binarnu pretragu
// trazimo krajnji grad trenutne karte (trazena.kraj) medju pocetnim gradovima ostalih karata (k.pocetak)
bool poredjenjeKarataKraj(karta k, karta trazena){
    return k.pocetak < trazena.kraj;
}

int main() {
    int n;
    cin >> n;
    vector<karta> karte(n);

    karta trenutnaKarta;

    for(int i = 0; i < n; i++){
        karta k;
        cin >> k.pocetak >> k.kraj;
        karte[i] = k;
        if(k.pocetak == "Kraljevo")
            trenutnaKarta = k;
    }

    sort(karte.begin(), karte.end(), poredjenjeKarataPocetak);

    cout << trenutnaKarta.pocetak << endl << trenutnaKarta.kraj << endl;
    for(int i = 0; i < n - 1; i++){
        int sledeciIndeks = lower_bound(karte.begin(), karte.end(),
                                       trenutnaKarta, poredjenjeKarataKraj) -
                           karte.begin();
        trenutnaKarta = karte[sledeciIndeks];
        cout << trenutnaKarta.kraj << endl;
    }
    return 0;
}

```

Решење коришћењем неуређене мапе

Овај задатак се може решити и другачијим приступом. Оно што нас заправо занима је да реконструисемо Ђурин пут, а то практично значи да нас за сваки град само занима који град долази након њега. Ово врло лако можемо памтити у неуређеној мапи користећи почетни град

као кључ, а крањи град као вредност. Када учитавамо карте кажемо да је крајњи град вредност у мапи за кључ који је почетни град. Када желимо да реконструишемо пут, проверимо која је вредност за кључ “Краљево” и знамо да нам је то други град. Затим тај други користимо као кључ и вредност у мапи нам даје трећи град. Овај поступак настављамо док не испишемо све градове.

Анализа сложености

Приступ неуређеној мапи можемо сматрати константним ($O(1)$), тако да је сложеност овог решења $O(n)$.

```
#include <iostream>
#include <algorithm>
#include <unordered_map>
#include <string>

using namespace std;

int main() {
    int n;
    cin >> n;
    unordered_map<string, string> karte;

    for(int i = 0; i < n; i++) {
        string pocetak, kraj;
        cin >> pocetak >> kraj;
        karte[pocetak] = kraj;
    }

    string trenutni = "Kraljevo";
    cout << trenutni << endl;

    for(int i = 0; i < n; i++) {
        trenutni = karte[trenutni];
        cout << trenutni << endl;
    }
    return 0;
}
```

Задатак: Палиндромски упити

Дата је ниска s са n карактера и q упита. Упити су облика “Променити i -ти карактер у c ”. После сваког упита, исписати **DA**, уколико ниска јесте палиндром и **NE** у супротном.

Опис улаза

У првом реду стандардног улаза, дати су цели позитивни бројеви n ($1 \leq n \leq 50.000$) и q ($1 \leq q \leq 50.000$), који редом представљају дужину ниске и број упита.

У другом реду стандардног улаза, дата је ниска s са n карактера.

У наредних q редова, дата су по два податка, i и s . Први представља индекс карактера који се мења у нисци. Други представља карактер у који се тај индекс мења.

Гарантује се да је $n, q \leq 1.000$ у 50% примера.

Опис излаза

У i -том реду исписати DA, уколико је ниска палиндром након i -тог упита и NE у супротном.

Пример

Улаз	Излаз	Објашњење
3 4	DA	• Након првог упита, ниска је aba, што јесте палиндром
abc	DA	• Након другог упита, ниска је аса, што јесте палиндром
3 а	NE	• Након трећег упита, ниска је rca, што није палиндром
2 с	DA	• Након четвртог упита, ниска је rcr, што јесте палиндром
1 r		
3 r		

Решење

Опис главног решења

У овом блоку се описује главно решење задатка.

```
#include <bits/stdc++.h>
using namespace std;
int n, q;
string s;
int cnt;
int main()
{
    cin >> n >> q;
    cin >> s;
    for (int i = 0; i * 2 < n; i++)
    {
        if (s[i] == s[n - 1 - i])
            cnt++;
    }
    while (q--)
    {
        int i;
        char c;
        cin >> i >> c;
        i--;
        if (s[i] == s[n - 1 - i])
            cnt--;
        s[i] = c;
        if (s[i] == s[n - 1 - i])
            cnt++;
        if (cnt == (n + 1) / 2)
            cout << "DA" << endl;
        else
```

```
        cout << "NE" << endl;
    }
    return 0;
}
```